

בדרום השרון

מגזין המועצה האזורית דרום השרון | גיליון 98, ספטמבר 2020, אלול תש"פ

פותחים שנה חדשה וחוגגים 40 למועצה

עמ' 19-13
פרויקט מיוחד:
מחליפים קידומת
עם המועצה
מגיל 10 ועד גיל 100

עמ' 28-26
מגשימים חלום
החווה החקלאית
של דרום השרון

עמ' 40-38

אתר המועצה

www.dsharon.org.il

מוקד המועצה

106

טל': 03-9000629

03-9000677

נייד: 053-2942154

דוא"ל: moked@dsharon.org.il

עקבו אחרינו בפייסבוק:

מועצה אזורית דרום השרון

ובאינסטגרם: Dromsharon

הצטרפו לקבוצות
הוואטסאפ "חדשות
המועצה" לפי אזורים
השאררו מעודכנים.

שנה טובה

**מועצה אזורית
דרום השרון**

עריכה, הפקה וכתבייה: רוני בן שטח

כתיבה: אבי בוטבול, זיגג הפקות

עיצוב גרפי: סטודיו אבישיד

חברי מערכת: ערן אבידור, דנה גל

דפוס: סולן הדפסות

תושבות ותושבים יקרים,

כשההורים, הסבים והסבתות שלנו הקימו את יישובי המועצה הראשונים לפני כמעט 100 שנה ובמשך עשורים רבים עוד טרם הקמתה של המדינה ולאחריה, הם פגשו פה חול וטרשים ואדמה שיש לעבד אותה בעבודה רבה ומאומצת. הם פיתחו וטיפחו, בנו וחינכו והיום, כולנו חיים בפנינה היפה של מרכז הארץ, בין שטחים ירוקים, פרדסים פורחים, מוקפים באנשים שהם מלח הארץ ובנוער ערכי. כל אלה נבנו בעמל במשך עשורים, בזכות כל אחד מייסדי היישובים, מהחקלאים

והמתיישבים הוותיקים, מקהילות דרום השרון, תושבי המושבים, הקיבוצים והיישובים הקהילתיים, בזכותכם ובזכותכן.

כילידת דרום השרון, שמעתי מהוריי וסביי את סיפור הולדתה של המועצה על גלגוליה. הנופים, האנשים, האדמה, שזורים כולם בסיפור חיי ואני מתרגשת לחגוג את נקודת הציון הזו, שנת ה-40 לאיחודה של המועצה, בעודי חוזרה יום יום בעשייה, בצמיחה, בבנייה ובתנופה, פה בדרום השרון.

בחודשים האחרונים נפרדנו משניים מאותם מייסדים שבנו והקדישו חייהם למועצה - ראש המועצה האזורית ירקון לשעבר יוסף זמוסטיאנו ז"ל, שכיהן בין השנים 1960 - 1980 וראש המועצה האזורית דרום השרון אברהם לזר ז"ל, שכיהן בין השנים 1981 - 1994. בפרידתנו מהם הזדמן לנו להוקיר שוב תודה לאנשים שהפכו חלום למעשה והשליחות הייתה דרך חייהם ולהוקיר תודה למורשת שהשאירו אחריהם, אותה אנחנו ממשיכים להגשים.

ואכן המועצה האזורית דרום השרון ממשיכה להגשים את החזון של מייסדיה, והיא מתחדשת כל העת כדי להוביל את תחומי החינוך, הסביבה, השמירה על הצביון הכפרי, השירות לתושב, החוסן הכלכלי, הרווחה החברתית, התרבות והספורט, כדי לשפר את איכות חייהם של תושביה ולהמשיך ולצמוח.

בחודשים האחרונים, התמקדה המועצה בניהול משבר הקורונה המתגלגל, בהתאמת פעילות המועצה והשירות לתושבים למצב החדש, שמשנתנה לעיתים מידי יום ומידי שעה. כל זה לצד האתגרים שמלווים אותנו ומאיימים עלינו גם טרם הקורונה, דרך האיום על השטחים הפתוחים ופגיעה בסביבתנו. נמשיך להגשים את חזון המועצה האזורית דרום השרון להעניק שירות איכותי לתושביה, להוביל בחינוך, לשמר את ערכי ההתיישבות והעבודה, להיות איתנה חברתית וכלכלית ולפעול לשמירה על השטחים החקלאיים והמרחבים הפתוחים.

בסיכומה של השנה החולפת ולקראת השנה שבפתח אני מבקשת להודות מעומק הלב על העשייה והשותפות, למנכ"ל המועצה שרון סספורטס וכל צוות מנהלי ועובדי המועצה, לסגניי צפי פלד וליטל רהב, לחברי מליאת המועצה, ליושבי ראש ועדי היישובים וחברי הוועדים, לעמותות אחים, העמותה לחבר הותיק והחברה הכלכלית לפיתוח דרום השרון.

ברכות לרגל חגיגות ה-40 לכל משפחת דרום השרון, תושבות ותושבי אייל, אלישמע, גבעת השלושה, גבעת חן, גן חיים, גני עם, גת רימון, חגור, חורשים, ירחיב, ירקונה, כפר מלל, כפר מעש, כפר סירקין, מגשימים, מתן, נווה ימין, נווה ירק, נחשונים, ניר אליהו, נירית, עדנים, עינת, צופית, צור יצחק, צור נתן, שדה ורבורג, שדי חמד, רמות השבים, רמת הכובש ובית ברל.

לשנה טובה ומתוקה, בשורות טובות ובריאות איתנה.
"שיפה ושונה תהא השנה אשר מתחילה לה היום".

שלכם ושלכן,

אושרת גני גונן

ראש המועצה

נשיא המדינה

ירושלים, י' באב תש"פ
31 ביולי 2020

לכבוד
אושרת גני גונן, ראש מועצה אזורית דרום השרון

תושבות ותושבי המועצה האזורית דרום השרון, יקירי,

ברכות חמות לרגל יום השנה הארבעים לייסודה של המועצה האזורית דרום השרון.

אתם אמנם מציינים בימים אלה ארבעים שנה למיסודה של המועצה האזורית, אבל היישובים הוותיקים ביותר בחוג המועצה חוגגים כבר למעלה מ-100 שנים של התיישבות עברית. במרוצת השנים, ההתיישבות הכפרית – בקיבוצים, במושבים וביישובים הקהילתיים של דרום השרון – השתנתה, והתאימה את עצמה לתקופה ולתנאים המודרניים, אבל הרוח, רוח החלוציות והציונות, ממשיכים לפעם בכם, התושבים הנפלאים של אחד האזורים הירוקים היפים ביותר בארצנו.

בחודשים האחרונים, מדינת ישראל מתמודדת עם משבר בריאותי, כלכלי וחברתי חסר תקדים, שלא פסח על איש מאיתנו. בזמנים המורכבים הללו, עלינו לשוב למורשתם של ראשוני המתיישבים באזורכם – מורשת של שותפות, ערבות הדדית, והירתמות נחושה להתמודדות עם האתגרים שנקרים על דרכנו. אם נשכיל לעמוד ביחד, אין לי ספק שגם למשבר הזה – יכול נוכל.

ברכת בריאות איתנה, שגשוג והצלחה שלוחה לכם מירושלים.

אדם
בברכה, מלכה

אורי הירש
ראובן (רובי) דיבלין
ירושלים

חינוך עושים ביחד

א ת שנת הלימודים החדשה פתחנו ב- 79 גנים ומעונות, 9 בתי"ס יסודיים ושני על יסודי וגם ב"ס אנתרופוסופי וגן דו לשוני. רגע לפני פריצת הקורונה לחיינו, קיימנו בשנה החולפת **מסע חינוכי** במסגרתו בנינו, אנשי החינוך ופעילי החינוך בדרום השרון, הורים ומתנדבים, תכנית חינוכית אזורית לעיצוב תמונת העתיד במערכת החינוך בדרום השרון. בסיום התהליך הסכמנו שכל תהליך חינוכי חייב להיעשות ביחד - הורים, קהילה, ביה"ס והמועצה, תוך מתן אוטונומיה ואמון הדדי וכמובן עם המון תשוקה ואהבה לחינוך. ברמת הפרקטיקה התחלנו לעבוד על **עיצוב ייחודיות בית ספרית** לכל מוסדות החינוך שלנו, כאשר יזמות, חדשנות ויצירתיות הן אורח חיים עבורנו ולמען תלמידינו ואנו שואפים שלכל מסגרת חינוכית במועצה יהיה את הצבע שלה, הקול, האותנטיות והייחודיות שלה. אנו מאמינים שעל ידי גיבוש זהות בית ספרית ייחודית וניסוח הבטחה חינוכית לכל בית ספר, נחזק מאוד את תחושת השייכות של התלמידים למוסד בו ילמדו.

אז מה התחדש השנה? **חנכנו את בית חינוך עמי אסף החדש** והיו לנו **האקתון ראשון** מסוגו לתלמידים יזמים, יזמנו **כיתת ותיקים** ראשונה מסוגה בדרום השרון ושמחנו לראות את תלמידיה, סבים וסבתות של תלמידינו מגיעים לשיעורים והרצאות בבית הספר ובהפסקות מבלים עם הנכדים. היה לנו גם **פרלמנט תלמידים, חידון תנ"ך, יוזמות חינוך סביבתי** ועוד. המשכנו לפעול לחיזוק תחושת המוגנות של תלמידינו בבתי הספר על ידי הרחבת עבודתם של

בימים אלה פתחנו את שנת הלימודים עם מתווה ייחודי למועצה: כלל תלמידי כיתות א'-ו' לומדים בבתי הספר בקפסולות, במהלך חמישה ימים בשבוע, ולא רק במשך יומיים. בחטיבה העליונה לומדים התלמידים באמצעות למידה היברידית המבוססת על למידה מקוונת מהבית ולמידה בכיתה ובמרחבי חינוך. לצורך זה השקענו רבות, על ידי הכנת תשתיות מחשוב מתאימות. גם בתחומים נוספים התוכניות לשנה הקרובה מקיפות ומגוונות ובראשן הטמעת התוכנית האסטרטגית של המועצה במערכת החינוך ובמהפכת השירות לתושב - יותר ממוקד, יותר דיגיטלי ויותר יעיל.

אני שמח להציג לכם חלק מהעשייה המשמעותית בתחומים השונים בהם עוסקת המועצה יום יום, כדי לתת מענה אופטימלי לתושביה ולהצמיד את המועצה לעתיד טוב יותר ולרווחת כולנו.

שנה טובה,
שרון סספורטס,
מנכ"ל המועצה

▶ פתיחת שנה

מסכמים שנה מתכננים קדימה

ה שנה החולפת הייתה רוויה בעשייה משמעותית של כלל האגפים והמחלקות במועצה ועמוסה בהתחלות חדשות: קידום פארק עסקים ותעשיות בדרום השרון, פרויקטים ראשונים בתחום האנרגיה הירוקה, פעילות תרבות וספורט ענפה, שדרוג מערכות המחשוב בבתי הספר והתחלות בניה רבות של מבני ציבור ומוסדות חינוך בכל רחבי המועצה. בין כל אלה התמודדנו וממשיכים להתמודד עם משבר הקורונה בעקבותיו התאמנו את העשייה. אז מה התחדש השנה במועצה האזורית דרום השרון ומה אנחנו בונים לכם להמשך?

ירוק עולה

▲ משקמים את נחל הדס

והגשתו לתושבים ומבקרים ועבודות השיקום כבר החלו ע"י אגף ההנדסה. **קורס מסדרון אקולוגי** ראשון בארץ נפתח לתושבי דרום השרון ותושבים רבים לוקחים חלק בשמירת הירוק שלנו. את 2019 חתמנו בזכייה **באות הרשות הירוקה** כאחת מעשר הרשויות הירוקות בישראל ואנחנו עם הפנים קדימה להמשיך בעשייה הסביבתית.

ממש בקרוב נצא לדרך עם פיילוט **רכב שיתופי חדש**, בו יוכלו תושבים להשכיר לנסיעות בודדות רכבים שיתופיים במחירים מוזלים, כדי לחסוך בעלויות של החזקת רכב, לתרום לסביבה ולהקל על עומסי התנועה דרך הנסיעה המשותפת. את הפיילוט נתחיל בצור יצחק, מתן ובית ברל. יש לכם רעיונות נוספים איך נוכל לשמור על הירוק של כולנו במועצה? נשמח לשמוע מכם.

שלכם,

יואב סבן, מנהל אגף התפעול

וליאור גפן, סגן מנהל אגף

התפעול ❖

▶ המשך בעמוד הבא

השנה הצטרפנו למהפכת האנרגיה הירוקה וחברנו למיזם **100 אלף גגות סולאריים** באמצעותו אנחנו מנגישים לכם התושבים את האפשרות להתקין פאנלים סולאריים על גגות הבתים, בקלות ובעלות מוזלת וכך ליהנות מיצור אנרגיה מתחדשת ולתרום לסביבה. אפרופו מהפכות אקולוגיות חברנו לאחרונה גם לחברת **Homebiogas** לשיתוף פעולה סביבתי ראשון מסוגו בארץ במסגרתו מציעים לתושבי המועצה להתקין בבתי הפרטיים מערכת ביתית, שהופכת את כל פסולת המזון בבית לגז בישול ודשן נוזלי.

השנה גם התחלנו תהליך החלפת תאורת הרחובות **לתאורת לד** חסכונית ובטיחותית יותר. צמצמנו את ריסוסי הגינן לטובת **גינן סביבתי ואקולוגי** ולאחרונה החלפנו את **חברת טיאוט** הרחובות בפיילוט חדש ומוצלח וכך רחובות וכבישי הישובים נקיים יותר.

זכינו ב-2 מיליון ש"ח מהקרן לשטחים פתוחים לטובת **שיקום נחל הדס סלילת שביל אופניים** לאורכו

מדריכי המוגנות והפעלנו **תוכניות למניעת אלימות ברשת, עידוד הסובלנות והשיתוף, תוכניות מיניות ומגדר וילדים מגשרים**. בנוסף, היחידה למניעת התנהגויות סיכוניות הקימה **להורים בית להכשרות והדרכות בתחומי ההורות** השונים. במהלך השנה רקמנו חלומות על **מרכז שותפויות מועצתי** - שיוביל פרויקטים התנדבותיים רב גילאים במערכת החינוך בשיתוף הקהילה ו**חוזה חקלאית** עליה תוכלו לקרוא בהרחבה במגזין זה, ואלה יוגשמו בתקופה הקרובה. כמובן שהתמודדנו ועודנו מתמודדים עם אתגרי החינוך בתקופת הקורונה כאשר בחרנו לראות את ההזדמנות שבתקופה מורכבת זו ולא את הקושי. וכך, דאגנו שכל תלמידינו יהיו אמצעים ללמידה המקוונת בעת הצורך ובמקביל דאגנו להכשיר ולפתח את הצוותים שלנו כדי לקיים את ההוראה המקוונת בצורה הטובה ביותר, לכן גם הקמנו את **האקדמיה ללמידה היברידית**. השקענו **בשדרוג רכישת אמצעי תקשורת** ועשינו את המיטב כדי להפוך את המגבלות החדשות להזדמנויות להתפתחות והתחדשות. את השנה החדשה פתחנו קצת אחרת, ובאמצעות התגייסות צוותי החינוך הצלחנו להרחיב את מתווה משרד החינוך כדי לאפשר יותר למידה אישית ומפגשים כיתתיים מעבר ללמידה המקוונת. הנגשנו את כל המידע החשוב להורים לקראת שנת הלימודים באמצעות הודעות אישיות, מתחם ייעודי באתר המועצה **"חוזרים ללימודים"** ומפגש פייסבוק לייב שענה על כל השאלות והציג התוכניות לקראת השנה. כל זה כדי להמשיך להגשים את החלומות שלנו במערכת החינוך הדרום שרונית ובקרוב בשנת הלימודים הנוכחית תוכלו לחזות בהם. שלכם,

נני רייזברג, **מנהלת אגף החינוך ❖**

ההצגה חייבת להמשך...

בחודש מרץ השנה, עמוסים בתוכניות לאירועי תרבות קדימה, התבררנו כולנו על מגבלות חדשות ששינו את חיינו ואילצו אותנו לשנות את התוכניות. בעיצומן של ההכנות לקראת אירוע "שכנות טובה" לרגל יום האישה בשיתוף נשות המועצה ונשות הישובים הערבים שכנינו, נאלצנו לבטל את האירוע ולהתחיל ולחשב מסלול מחדש. מייד הבנו שאנחנו צריכים למצוא חלופות ולהתאים את עצמנו למצב החדש. לא נשאר את המועצה ללא פעילויות תרבות, פנאי ומענה לנוער ולצעירים וכך מצאנו את עצמנו יוזמים כל דבר שיעזור לנו להגיע לתושבי המועצה.

אז במקום אירוע מרכזי ליום העצמאות השקנו את **הטנדר המוזיקלי "באים לעשות שמח"** ועברנו בין יישובי המועצה להשמיע מוזיקה שמחה ולשמח אתכם בחצרות הבתים ובמרפסות, ללא התקהלות אסורה. הטנדר המוזיקלי שלנו שימש גם כדי לחגוג ימי הולדת לתושבים שנאלצו לבטל את החגיגות המתוכננות.

את **הספרייה הדיגיטלית** שלנו פתחנו עבור תושבי המועצה ללא עלות ובמקום הרצאות פרונטליות בבניין המועצה, הבאנו אליכם דרך דף הפייסבוק המועצתי **הרצאות של מומחים** בנושאים הקשורים להתמודדות עם המצב. מדריכי הורים, יועצים לכלכלת המשפחה ואפילו יובל המבולבל אחד עבור הילדים - וכולם תושבי המועצה עבור תושבי המועצה.

צוות המלגאים של מרכז הצעירים שמתנדב בקהילות המועצה נרתם ליוזמה חדשה והחל להציע לתלמידי

▲ מכשירים תרומות של מחשבים לתלמידים במועצה

משתדרגים במחשוב

משמעותית את תקציב מערכות המידע במוסדות החינוך, בהם השקענו כ-4 מיליון ₪ כדי להיערך ללימודים בצל הקורונה. הובלנו רכש לציוד חדש עבור מוסדות החינוך, הצטרפנו לתוכנית המספקת **מחשב לכל מורה** ופעלנו לשדרוג תשתיות התקשורת בבתי הספר כדי לאפשר למידה מרחוק, החיונית בתקופה זו בצל הקורונה. גם לצוותי החינוך אנחנו נותנים מענה ומסייעים במתן כלים כדי להתפתח בתחום ההוראה המקוונת. סייענו ברכישת מחשבים מוזלים למשפחות המועצה ובגיוס תרומות כדי להבטיח מוכנות מערכת החינוך ותושביה ללמידה מרחוק בעת הצורך.

במסגרת התוכניות שלנו לשנה הקרובה, אנו שואפים להגביר את **הנגשת המידע לתושבים** על ידי אספקת פתרונות דיגיטליים נוספים שיסייעו לכל אגפי המועצה לשדרג עבורכם את השירות לתושב.

שלכם,
עינת ברעם, מנהלת אגף המחשוב ומערכות המידע

לפני חצי שנה קם לראשונה במועצה אגף חדש שתפקידו לרכז את תחום המחשוב ומערכות מידע. אחת ממטרותיו היא להנגיש את שירותי המועצה לתושבים באופן מיטבי-מהיר יותר וזמין יותר. אז מה עשינו בחודשים האחרונים? האצנו את תהליך הקבלה והטיפול של פניות תושבים למועצה באמצעות טפסים דיגיטליים הזמינים באתר ומתממשים למערכת ניהול המידע של המועצה. בקלות רבה ניתן לפנות דרך הנייד או המחשב לאגפי המועצה, למוקד, להגשת בקשות למלגות, לביצוע תשלומים ועוד. הטמענו **מערכת חדשה CRM לניהול פניות**, שמאפשרת למועצה לטפל ביעילות, ובאופן מיטבי בפניות התושבים כך שניתן לפנות מהוואטסאפ למוקד המועצה, ולקבל מענה ישירות לנייד. בשיתוף עם מחלקת הדוברות הוקם **אתר חדש למועצה**, מעוצב, יעיל וזמין, בו ניתן לבצע את כלל שירותי המועצה ולקבל מידע, עדכונים וחדשות על העשייה.

בנוסף, תמכנו רבות **בתקשוב מערכת החינוך** במועצה והגדלנו

באושר וכושר

אתם יושבים? אם כן, אז תעמדו... אנחנו יודעים שאתם אוהבים להתאמן.

רשות הספורט שלנו קיימה בשנה החולפת קרוב ל-250 אירועי ספורט, למגוון הגילאים - ילדי גן ונוער, משפחות ואזרחים ותיקים. החל מימי ספורט למשפחות בישובים השונים, דרך טורנירים לילדים ומבוגרים, ליגות ספורט גברים ונשים, ימי שיא לילדי הגנים, פרויקטים חינוכיים בבתי הספר, אירועי טריאתלון, צעדות, ניווט, רכיבה ומרוצים, ימי אתלטיקה ועוד. התעייפתם כבר? אז תמשיכו לעמוד.

כמובן שגם עבורנו הקורונה שינתה את התוכניות ובזמן שלא מותרת התקהלות ואולמות ומגרשי הספורט נסגרו, פעלנו כדי להביא את הספורט עד אליכם. רכב הספורט שלנו הגיע ליישובים להעביר פעילויות **זומבה ליד הבית**. באתר המועצה החדש העלינו מדי יום **סרטון כושר יומי** לגילאים השונים לעזור לפתוח את ימי הסגר והבידוד עם קצת פעילות גופנית. בנוסף יזמנו **פעילויות ספורט לילדי החינוך המיוחד** יחד עם המשפחות הגרעיניות. פרויקט

המשך בעמוד הבא

▲ מימין: שוק האיכרים הראשון במועצה משמאל: עושים היסטוריה דרייב-אין בדרום השרון

ובו תוצרת חקלאית ומוצרים של בעלי עסקים מקומיים במועצה. ומה עכשיו? בימים אלה אנחנו מקיימים את "**אצלנו בחצר**", מיזם תרבות חדש במועצה, במסגרתו אנו מזמינים אומנים ויוצרים מקומיים להעביר את האומנות לקהל דרך אירועי תרבות אינטימיים בישובים, בהתאם למגבלות הקורונה.

אבל גם לפני הקורונה, שנת תש"פ היתה שנה פורה בעשייתו של האגף: כ-20 טיולים ברחבי הארץ יצאו במהלך השנה במסגרת **סדרת טיולי נשים**. השקנו עבור בעלי העסקים את **מיזם עצמאיים במגפיים**, במסגרתו התגבשה קבוצת נטוורקינג לבעלי עסק תושבי המועצה במטרה לסייע להם להגדיל את מעגלי הלקוחות ושיתופי הפעולה, תוך מפגשים משותפים, במה לפרסום העסק, והרצאות מקצועיות.

וזה על קצה המזלג...אנחנו מצפים להציע לכם עוד ועוד פעילויות ואירועי תרבות לכל הגילאים בשנה הקרובה, מקרוב ומרחוק. עקבו אחרינו בדף הפייסבוק שלנו "תרבות בדרום השרון" ובלוח האירועים באתר המועצה.

שלכם,

מירית כץ, מנהלת אגף תרבות
נוער וצעירים

בית הספר היסודי במועצה **שיעורים פרטיים מקוונים ללא עלות** וללא יציאה מהבית בכל נושא לימודי בו נזקקים לעזרה.

בני הנוער הנפלאים שלנו שפעילות תנועות הנוער השגרתית שלהם הופסקה התגייסו למען הקהילה וביצעו למעלה מ-3,000 שיחות לאזרחים ותיקים תושבי המועצה להנעים מעט את שעות הסגר והבידוד ולוודא לשלומם. **54 פרויקטים של התנדבות נוער** במשקים חקלאיים, סיוע לבני הגיל השלישי והוקרה לצוותים הרפואיים התקיימו גם הם. עוגות לשבת ופרחים לניצולי שואה ומשפחות שכולות חולקו באהבה על ידי הנוער שלנו.

את פעילות תנועות הנוער נאלצנו להעביר מהקנים והסניפים למרחב הוירטואלי. מה שנקרא - ממשיכים למרות הכול!

הגענו אל חיילים וחיילות תושבי דרום השרון שנאלצו להישאר שבועות ארוכים בבסיס ללא יציאה הביתה והבאנו אליהם עד השג **חבילות של געגוע מהבית**.

לראשונה הקמנו **דרייב אין במתחם המועצה** והקרנו סרטים לתושבים ללא צורך לצאת מהרכב - הכרטיסים בעלות מוזלת והפופקורן עלינו. מה עוד התקיים לראשונה? **שוק איכרים**

עו"סים ועושים למענכם

בתחילת השנה החל האגף לשירותים חברתיים להפעיל תכנית חדשה וייחודית: "בני משפחה מטפלים" שנועדה לתת מענה לאנשים המטפלים בבני משפחה מבוגרים, מתוך הבנה שהם זקוקים לתמיכה ויעוץ עם המציאות המורכבת הזו, דרך קבוצות תמיכה, ימי עיון וסדנאות. התוכנית פותחה על ידי ארגון הג'וינט ומשרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים והחלה לפעול כפילוט במספר מוקדים ברחבי הארץ, ביניהם במועצה האזורית דרום השרון, שהיא הרשות הראשונה באזור השרון שמפעילה את התוכנית. בינתיים התוכנית הלכה והתרחבה, יותר ויותר תושבים הזקוקים לתמיכה מעורבים בה וכיום ניתנים דרכי טיפולים אישיים וגם תהליכים קבוצתיים.

עוד חידוש משמעותי הוא פתיחתו של **המרכז למניעת התמכרויות** אשר כבר עובד ונותן מענה לתושבים.

גם את האגף לשירותים חברתיים הובילה הקורונה לעשייה נרחבת שלא תוכננה מראש, ואליה נרתמו כל עובדות האגף ועמן מאות מתנדבים ומתנדבות מרחבי המועצה. פעלנו לשמר את שירותי האגף ולתפעל אותם ככל הניתן גם בימי הריחוק החברתי ולמצות את כל המשאבים המתאפשרים דרך משרד הרווחה, מפעל הפיס ותומכים נוספים כדי לסייע לתושבים הזקוקים לסיוע. מעל **אלפי שיחות טלפון** יזומות בוצעו ע"י

עובדות סוציאליות באגף לתושבים ותיקים ולמשפחות אליהן התגייסו גם מתנדבים ובני נוער, במקביל **לקו החם** שפתחנו. נרתמנו לסייע למשפחות שמצבן הכלכלי הורע בעקבות המשבר ופעלנו לסייע להן במענה לצרכים בסיסיים. כך מעל 5,500 **מנות מזון מבושל חולקו**, כמו 300 סלי מזון וכ-300 תווי קניה. בתקופה זו נוכחנו לראות את רמת

"אנו נמצאים בעיצומו של תהליך גיוס עובדים עם צרכים מיוחדים לבית הקפה שעומד להיפתח בלובי המועצה ויהווה מרכז תעסוקתי לאנשים עם צרכים מיוחדים"

טורניר אבות

▲ שומרים על כושר בישובי המועצה

הדגל שלנו בתקופת הקורונה היה חגיגות **ימי ההולדת הספורטיביות לילדי המועצה** שנאלצו לחגוג בצל מגבלות הקורונה. קרוב ל-60 ילדים מדרום השרון חגגו את יום ההולדת שלהם במועצה וזכו לפעילויות ספורט ומתנפחים, יצירה וכיף בארגונים והפעלתם של עובדי רשות הספורט, עלינו.

ומה יתחדש השנה? אגף ההנדסה במועצה סיים את בנייתו של **אולם הספורט החדש** והחדיש בבית חינוך עמי אסף ובונה **3 מגרשי כדורגל קהילתי עבור התושבים** ובימים אלה התחלנו להפעיל **פעילויות ספורט בענפי הכדור בימי שישי** בבוקר כדי לתת מענה לתלמידות ולתלמידים שבשל המצב לא לומדים בבית הספר בימי שישי בתקופה זו.

וכמו כל שנה, אנחנו מתכננים לכם עוד שלל אירועי ספורט, יוזמות והפתעות לשנה החדשה. עכשיו אתם יכולים לשבת.

שלכם,

ששי דניאל, מנהל רשות הספורט ❖

בונים לכם עתיד ירוק

בשנה החולפת הצלחנו להביא לקו הסיום פרויקטים משמעותיים, בהם **אולם ספורט חדש** בבית חינוך עמי אסף המכיל 420 מקומות, **אולם כנסים מועצתי** המכיל 1,000 מקומות וישמש לאירועים, הופעות וכנסים לרווחת התושבים והישובים. כעת אנחנו בעיצומם של עבודות בניית **אגף חדש בבית חינוך ירקון**, שיכלול אודטוריום עם 240 מקומות, מעבדות חדישות, ספרייה וכיתות לימוד נוספות.

בשנה החולפת עבדנו מול מוסדות מדינה ומשרד התחבורה כדי להרחיב ולסלול כבישים שישדרגו את הדרכים ויקלו על עומסי התנועה וכעת מקודמים במרחבי המועצה פרויקטים תחבורתיים משמעותיים: **סלילת קטע חדש בכביש 444** שמחבר בין תחנת דלק השלום לצומת אייל, **פתיחת כביש עוקף ניר אליהו** לתנועה לשני הכיוונים, עם הצבת רמזור בצומת הכבישים ניר אליהו וכביש 5504. בנוסף הובלנו את ועדות התמרור כדי לשפר את תוכניות התנועה בישובים יחד עם

▲ מימין: תעודת הוקרה מטעם משרד הרווחה לאגף לשירותים חברתיים

משמאל: בניית אגף חדש בבית חינוך ירקון

הרצאות זום על ידי מומחים בנושאים שונים ומרתקים, כשמשבוע לשבוע הצטרפו עוד ועוד משתתפים ולאחרונה הפך המיזם לארצי ומצטרפים אליו תושבים ותיקים ממושבם ברחבי הארץ לצד תושבי המועצה.

בהמשך, עומדת עמותת אחים להתחיל בתכנית להקניית מיומנויות דיגיטליות לותיקי המועצה ובמיזם ללינוי צעירים בסיכון בצעדיהם הראשונים במקומות עבודה בשיתוף עם תוכנית ית"ד, התוכנית הלאומית לצעירים בסיכון הפועלת במועצה.

בנוסף, יצאה העמותה לגיוס כספים לסיוע במימון מחשבים למשפחות עם קשיים כלכליים, לקראת פתיחת שנת הלימודים. פרויקטים משמעותיים נוספים מתכנן האגף לשירותים חברתיים בשנה הקרובה: קיבלנו אישור לפתוח **תחנה לטיפול באלימות במשפחה** ואנחנו בתהליכי הקמתה, אנו נמצאים בעיצומו של תהליך גיוס עובדים עם צרכים מיוחדים לבית הקפה שעומד להיפתח בלובי המועצה ויהווה **מרכז תעסוקתי לאנשים עם צרכים מיוחדים** יחד עם היותו בית קפה לרווחת עובדי ותושבי המועצה. אנחנו לקראת פתיחתו של **האגף החדש לתשומי נפש** במרכז היום בנוה ימין, בהנהלת העמותה לחבר **הותיק**. העמותה שפועלת בניהולם של יו"ר העמותה ורדה לוי, מנכ"ל העמותה אמיל עזרן והנהלה המורכבת ממתנדבים, פעלו לאורך כל התקופה האחרונה לסייע לתושבים ותיקים בצל משבר הקורונה. כעת פועלת העמותה לחבר הותיק לבחון פתיחתם של **מועדוני ותיקים** נוספים ברחבי הישובים, בהתאם לצרכים ולביקוש.

תמיד תמצאו אותנו בשטח, אתכם, לכל צורך.

שלכם,

תמי פרבר,

מנהלת האגף לשירותים חברתיים

ההתגייסות של תושבות ותושבים לאור המצב וביחידת ההתנדבות המועצתית בהובלתו של רמי סטויצקי התנדבו 130 מתנדבים ומעל 800 מתנדבים בישובים, שהובילו וחילקו מזון ותרופות לתושבים בבידוד ולתושבים ותיקים שנמנעו לצאת בתקופת הסגר, אפו ובישלו מזון, חילקו תרומות של מחשבים למשפחות שהיו זקוקות להם, ערכו טלפונים לתושבים ניצולי שואה, תפרו וחילקו מסיכות ועוד. בתקופה זו קם מיזם התנדבותי "**הפלוס של הפלוס**" בו אזרחים ותיקים בני 60 ומעלה מתנדבים בעבור הקהילה.

גם עמותת אחים במועצה בניהולה של רונית גטניו שינתה את הכיוון ויזמה בתקופה זו מיזמים חדשים למען תושבי המועצה: החל משירות **יעוץ משפטי ללא עלות לתושבים** הזקוקים למענה משפטי, על ידי תושבים וחברי מליאה עורכי דין, דרך **מיזם שיחות הפוגה לתושבים** החווים קושי או זקוקים לאוזן קשבת ועד **סיוע התנדבותי של יועצות ארגוניות לבעלי עסקים** שנקלעו למצוקה בעקבות המצב. וזו רק נגיעה ממגוון היוזמות שיזמה עמותת אחים שחלקן ממשיך לפעול.

עמותת אחים יזמה גם את '**חברותא בחמשי**' שמטרתה יצירת עניין והנאה בקרב הוותיקים שרובם נאלצו להישאר בבית תחת ההנחיות החדשות. במסגרתה מדי שבוע מתקיימות

"סימן שאתה צעיר..."

ולתת מענה לצעירים בשנת השירות והמכינה הקדם צבאית ולשאר המלשב"ים, החיילים והמשוחררים הטריים. תום ואני היינו אחראיות על תחום המתגייסים ופעלנו להכין **כרטיס הטבות מיוחד לחיילי דרום השרון**. במשך תקופה פנינו לבתי עסק ורתמנו אותם להעניק הנחות לחיילים ולחיילות שלנו. כ-600 חיילים הצטרפו למועדון וזכו לליווי, פעילויות והטבות. בתקופת הקורונה המלגאים שלנו התנדבנו במועצה, **ויצרנו קשר טלפוני עם תושבים ותיקים** בישובים השונים, כדי לשוחח איתם, לשאול לשלומם ולהפיג את הזמן. ערב המתגייסים הגדול שתכננו תקופה ארוכה בוטל בגלל מגבלות ההתקהלות ובמקום זה חילקנו ברחבי הישובים **תיקים לכל המתגייסים והמתגייסות**. הפרויקט האחרון עליו עבדנו הוא הפקת **חוברת לחיילים המשתחררים**, שמרכזת את כל המידע החשוב לקראת השחרור והיציאה לאזרחות והיא חולקה ממש לאחרונה".

ומה עכשיו? פרויקט המלגות של מרכז הצעירים עם הפנים קדימה לקראת פתיחת הפרויקט לשנת תשפ"א. הגדלנו משמעותית את מספר הסטודנטים שיקבלו מלגה השנה מ-40 ל-60 סטודנטים ופרויקטים חדשים יפתחו במסגרת מיזם המלגות של דרום השרון ומפעל הפיס. פרויקטים שמצד אחד יסייעו לסטודנטים שלנו לממן את תקופת לימודיהם ומצד שני יתרמו לקהילות דרום השרון. כל זה בנוסף לפעילות הענפה שמקיים מרכז הצעירים שלנו שסיים זה מכבר את שנת פעילותו הראשונה,

לפני כשנה וחצי, יזמה המועצה **פרויקט מלגות** בו סטודנטים ברשות יקבלו מלגות בגובה של 10,000 ש"ח בעבור התנדבות בקהילה לאורך השנה, בשיתוף עם מפעל הפיס. היה לנו ברור שבמועצה שלנו, המלאה בצעירים ערכיים שמעוניינים לתרום לקהילה המקומית תוך כדי לימודים אקדמיים, תוכנית זו תתאים כמוכפפה ליד. מה עוד שפרויקט שכזה מחבר בין קהילות שונות במועצה: בין הסטודנטים הצעירים לילדים, לבני נוער, לאזרחים ותיקים, לאנשים ונשים עם צרכים מיוחדים ולחיילים וחיילות. 40 סטודנטים תושבי דרום השרון עברו את המיונים ובהתרגשות רבה בנינו את תוכנית ההתנדבות. עם תחילת שנת הלימודים האקדמית תש"פ, הסטודנטים שהתקבלו התנדבו ב-11 מסגרות התנדבות ברחבי המועצה. השנה הראשונה זה עתה הסתיימה בהצלחה גדולה, עם למעלה מ-5,000 שעות התנדבות שביצעו הסטודנטים לטובת קהילת דרום השרון, ובעיקר - עם קשרים חדשים שנוצרו, עשייה משמעותית, סיפוק בלב ותרמה רבה.

יובל אברהם ממושב ירחיב, סטודנטית לעבודה סוציאלית במכללת ספיר ומלגאית במועצה, מספרת על ההתנדבות שלה כרכזת חיילים מועצתית יחד עם תום ינאי. **"מועדון החיילים והחיילות של דרום השרון נולד השנה לראשונה כדי ללוות**

ועדי הישובים, משטרת ישראל ומשרד התחבורה. אנו עובדים מול משרד התחבורה ורכבת ישראל בקידום **פרויקט מסילת הרכבת המזרחית**, שימש ציר תחבורתי חיוני להפחתת עומסי התנועה ולפיתוח כלכלת האזור. בשיתוף רשות מקרקעי ישראל והחברה הכלכלית לפיתוח דרום השרון אנו מוסיפים לקדם את **הקמת פארק העסקים והתעשיות בנימין**, במקביל לפיתוח אזורי תעשייה נוספים.

אנחנו גם שותפים להיסטוריה, כאשר לראשונה בתולדותיה תוכננה ומצויה לקראת הפקדה **תכנית מתאר כוללנית** למועצה האזורית דרום השרון, שמהווה את הבסיס לעצמאות תכנונית של הועדה לתכנון ובניה במועצה ובאמצעות סמכויות התכנון הנרחבות אותן תקבל, תפעל כדי לשמור על המרחב הכפרי והחקלאי בדרום השרון ולתת מענה בתחום התכנון ובניה תוך שמירה על איכות הסביבה ואיכות חיי תושבינו.

מה צפוי לנו בשנה החדשה? נמשיך בתהליכי **בניית מוסדות חינוך חדשים נוספים** ביישובי המועצה בהם 50 כיתות בית ספר, כיתות גן ומעונות שנמצאים בשלבי תכנון וביצוע. נסיים בנייתם של **3 מגרשי כדורגל קהילתיים** חדשים במתחם המועצה ובעמי אסף שיפתחו במהלך 2021. נתכנן ונקים **מבני ציבור נדרשים** ביישובי המועצה, בהם בתי כנסת חדשים בירחיב ורמות השבים, נוסף לפעול לשיפור התנועה ביישובים ובכבישי המועצה ונמשיך לעבוד בשיתוף פעולה פורה עם ועדי הישובים, כדי להוסיף ולבנות לכם עתיד ירוק.

שלכם,

אמיר כהן, מהנדס המועצה ותמי גלס, מהנדסת הועדה לתכנון ובניה ❖

המלגאים שלנו מתנדבים בפרויקט חורשה קהילתית בנה ירק

◀ המשך בעמוד הבא

MATTY NIR PRIMAK
The access to lead your life.

לנשום,
לשחרר,
לאפשר...

הזמנה לסשן שינוי וריפוי לתושבי השרון

לכל מי שחווה עומס ולחץ על בסיס יומיומי, למי שמרגיש שיש לו אחריות כבדה על הכתפיים ואין לו אוויר לנשום, הגיע הזמן ליצור מציאות אחרת! מציאות של איזון, שלוה, שחרור חסימות, ושקט נפשי...

תקבלו תוצאות מפתיעות:

נעים מאד,
מתי ניר פרימק
השליחות שלי לטפל באנשים וללמד אותם ששינוי אפשרי בקלות ובנינוחות. כשחווים סטרס לאורך זמן, משלמים מחיר פיזי, רגשי וזוגי.

מרגישים שהגיע הזמן להיפטר מהסטרס ולהתחיל לחיות באושר ושקט נפשי?

דברו איתי,
אתי

שחרור המתח והחרדה

הפיכת משבר להזדמנות

פתיחת שפע ושמחה

שחרור ממצבים הישרדותיים, דרמטיים ואף טראומטיים

ויתור על מחשבות טורדניות

ובגדול תוצאות הרבה יותר טובות בכל תחומי החיים:

בתחום הזוגי | הכלכלי | הבריאותי | העיסקי

מה אומרים לקוחות מרוצים?

- "וואו דבר כזה אף פעם לא חוויתי"
- "קיבלתי שקט, עוצמה, כוח שמעולם לא הכרתי"
- "הרגשתי שכל משא החיים שהיה מונח על כתפי ירד."

mattynp@gmail.com | 054-4656060

מפתחים היום בשביל המחר

החברה הכלכלית לפיתוח דרום השרון פעלה כל השנה בייזום, תכנון וניהול עבודות פיתוח ותשתיות ברחבי המועצה, למען רווחת יישובי המועצה ותושביה.

בימים אלה השלמנו בניית **אגף לתשואי נפש** במרכז יום לקשיש בנווה ימין אותו תנהל העמותה לחבר הותיק. עם חנוכת האגף בקרוב מאוד תתקיים בו פעילות קהילתית מגוונת בתחומי התרבות, הספורט, האומנות והיצירה. בשנת תש"פ התחיל תהליך שיווק המגרשים ב**פארק העסקים ותעשיות** החדש 'בנימין' אותו אנו מקדמים במועצה. נבחרה חברה מבצעת והעבודות השטח יחלו מייד לאחר החגים. אם תבקרו בהיכל התרבות בקרוב, תוכלו לראות בסמוך אליו את **אולם הכנסים** במועצה שמושלם בימים אלה ונבנה בשיתוף מפעל הפיס ויכיל 1,000 מקומות.

קירוי פאנלים סולאריים במועצה

מימין: הפרלמנט הנוודד בקיבוץ בעת השלושה

משמאל: ליטל רהב, סגנית ראש המועצה

לתושבות ותושבים ותיקים. צוות האוטובוס קיים מפגשים חברתיים לוותיקים במרכזי הישובים. מגבלות הקורונה עצרו את הפרלמנט הנוודד, אבל לא נותר עליו והוא יחזור בקרוב. אם כבר דיברנו על קהילות, בימי הקיץ הוסב האוטובוס הנוודד ל- **Summer Bus** ומחלקת הנוער יחד עםרכזי הנוער בישובים נדדה איתו בין הישובים השונים וקיימה מפגשים ופעילויות לבני הנוער, בהתאם למגבלות הקורונה. הנוער שלנו אף התנדב לעבור עם האוטובוס בין בתי חברים מבודדים ולחלק להם פינוקים לימי הבידוד.

כעת יעבור אוטובוס השירות הסבה מדי חודש, ובהתאם לעונה, לתקופה ולצרכים השונים, ישמש כדי לתת מענה לאוכלוסיות וקהילות המועצה, דרך **מפגשים, פעילויות ומתן שירות. מוקד המועצה** שלנו גם כן התפתח במהלך השנה, כדי להעניק תשומת לב אישית לתושבים ולפתור פניות ובעיות בצורה זריזה ויעילה. הטמענו טכנולוגיות חדשות בתהליכי השירות במוקד וביצענו סקרים כדי לבדוק את רמת שביעות רצון הפונים למוקד. אנו מזהים מגמות באמצעות פניות שוטפות וכך מאתרים ומטפלים במפגעים עוד טרם הפניה אלינו. גם בשנה הקרובה נמשיך לשים אתכם במרכז.

שלכם, **ליטל רהב, סגנית ראש המועצה**

העמוסה בשירותים ופעילויות לצעירי דרום השרון בתחומי **התעסוקה, ההשכלה, הורות צעירה, תרבות ופנאי**. מתרגשים לראות מה מחכה לנו בהמשך הדרך!
שלכם,
שחר יפה, מנהל מרכז הצעירים

מועצה עד אליך

השנה אנחנו מסכמים את שנתו הראשונה של **אוטובוס השירות** שלנו "מועצה עד אליך". במשך שנה וחודשיים האחרונים עבר האוטובוס, בין יישובי המועצה ותושבי המועצה הגיעו אליו בשעות אחר הצהריים, 5 ימים בשבוע, במרכזי הישובים, כדי לקבל שירות קרוב לבית מעובדי המועצה. אז אם כבר יש לנו אוטובוס שירות מצויד ומעוצב וצוות נלהב שרוצה להגיע עד אליכם, למה להסתפק רק במתן שירותים מוניציפאליים?

מעבר לאפשרות לשלם בו תשלומים ואגרות, לחדש רישיונות, להנפיק תעודות ולבצע שירותים דיגיטליים שונים, אוטובוס השירות שלנו אותו יזמה ראש המועצה, ומנוהל על ידי הילה שחיבר, הוא דרך נוספת לתת שירותים קהילתיים וחברתיים לכם ולכן. רגע לפני שפרצה הקורונה לחיינו, הוסב האוטובוס הנוודד בשעות הבוקר ל**פרלמנט הנוודד**

מחליפים קידומת עם המועצה

לרגל חגיגות יום ההולדת העגול למועצה, שוחחנו עם תושבות ותושבים שהחליפו גם הם קידומת השנה - מגיל 10 ועד 100.

מדל טוב!

המשך בעמוד הבא

אולי שמתם לב למשהו חדש במגרשי הספורט במוסדות החינוך שלנו? ברובם הוקמו **קירוי של פאנלים סולריים** המכסים אותם וכך מאפשרים שימוש כל ימות השנה בזכות הצללה בקיץ והגנה מפני גשם בחורף. נוסף לשדרוג השימוש במגרשים, הקירוי הסולארי מאפשר הפקת אנרגיה ירוקה, כחלק ממדיניות השמירה על הסביבה וייצור אנרגיה מתחדשת שמובילה המועצה. בנוסף הוחלפו תאורות המגרשים **לתאורת לד**, שתרחיב את השימוש לשעות הערב לרווחת התושבים.

בקרב נשיק את **הקרן לתמיכה ירוקה בבתי הספר**, פרויקט משותף למועצה ולחברה הכלכלית במסגרתו בתי הספר שלנו יוכלו לקבל מדי שנה מימון של 150,000 ₪ לטובת תמיכה בפרויקטים ומיזמים ירוקים של תלמידים בתחום איכות הסביבה.

שלכם,

איתן בן ציון מנכ"ל החברה הכלכלית ואריק לייבוביץ'

סמנכ"ל הפיתוח

חושן כהן | בן 10

הזיכרון הראשון שלי מהמועצה:
 טיול של כל הקיבוץ לכבוד יום
 ההולדת של קיבוץ עינת. במשך
 יומיים של כיף, כל תושבי הקיבוץ יצאו
 יחד לטיול, התאכסנו באכסנייה, עשו
 קבלת שבת ולמחרת טיילנו במסלול.
המקום האהוב עליי במועצה:
 המרכולית, שהיום קוראים לה
 אלונית.
**אירוע בלתי נשכח עבורי מהחיים
 במועצה:**
 חגיגות חג השבועות והנסיעה
 בטרקטור ועגלה עם כל הילדים
**מה אני הכי אוהב בחיים בדרום
 השרון?**
 אני הכי אוהב את השיתוף בבית
 הספר של הקיבוצים והישובים באזור.

10
תאריך לידה:
15.3.2010
קיבוץ עינת
תלמיד כיתה
ה' בביה"ס
מעבר אפק
אחיהם
הקטן של
עדן ולירון
ואחיו התאום
של נועם

ככה יש יותר חברים.
**מה אני מאחל לעצמי לעשור
 הקרוב?**
 להמשיך לגור בקיבוץ ושיהיו לי הרבה
 חברים.
**מה אני מאחל למועצה לעשור
 הקרוב?**
 שתמשיך לדאוג לתושבים, שיהיו
 אירועי כיף ותרבות, כמו טנדר
 המועצה שהגיע בזמן הקורונה
 לעשות לנו שמח, והסתובבנו איתו,
 שרנו ורקדנו. ❖

עומר אידו | בת 20

הזיכרון הראשון שלי מהמועצה:
 כשהמושב שלי שבר קבע שיא גינס
 של סלט החסה הגדול ביותר בעולם
המקום האהוב עליי במועצה:
 הנוף מהפרגולה בשדה ורבורג שפונה
 לשדות הצפוניים של הישוב.
דמות בלתי נשכחת עבורי מהמועצה:
 בת אל סטון המחנכת שלי מהתיכון
 (עמי אסף). היא הייתה דמות
 משמעותית עבורי שלימדה אותי
 הרבה ממה שאני יודעת היום, תמכה
 בי בכל שלב בלימודים, במלוא
 הקשב והאכפתיות שיש לה עבור
 התלמידים שלה.
**אירוע בלתי נשכח עבורי מהחיים
 במועצה:**
 בילדותי הייתי חלק מלהקת הנוער של
 המועצה בניהולו של טל סונדק. בנינו
 פרויקט מדהים שקוראים לו "תביט
 במראה". לא אשכח את ההופעה
 הראשונה שלנו במועצה. זה היה

20
אירוע מאוד משמעותי ומרגש עבורי.
**מה אני הכי אוהבת בחיים בדרום
 השרון?**
 את החברה והקהילה - שכולם מכירים
 את כולם, אם מבית הספר, האירועים
 במועצה, הפעילויות של המועצה וכו'.
 ובעיקר - את המושב ואת השדות.
**מה אני מאחלת לעצמי לעשור
 הקרוב?**
 דבר ראשון להשתחרר מהצבא אחרי
 שירות ארוך של שנתיים ושמונה
 חודשים. מאחלת לעצמי שאתחיל
 ללמוד בווינגייט להיות מאמנת כושר
 ואעשה במקביל תואר בחינוך. בעיקר
 אני מאחלת לעצמי להתחתן ולהקים
 משפחה בעשור הזה וכמובן להמשיך
 לגור במועצה.
**מה אני מאחלת למועצה לעשור
 הקרוב?**
 שתמשיך להתפתח ושתישאר מועצה
 איכותית וירוקה. ❖

תאריך לידה:
27.4.2000
מושב שדה
ורבורג
משרתת
בצה"ל
כמפקדת
לוחמת
בתותחנים
בתפקיד
סמלת קשר

תאריך לידה:
28.3.1990
מושב גן חיים
עוסקת בשיווק דיגיטלי
נשואה+ אחת בדרך

את המרחבים הירוקים ואת הקרבה למרכז. התחושה היא כפרית, אבל לא מנותקת והכול קרוב אלינו.
מה אני מאחלת לעצמי לעשור הקרוב?
קודם כל בריאות, במיוחד בימיה הקורנה. שאני אמצא פה בית ואגדל את ילדים קרוב להורים ולאחים והילדים שלנו יקפצו מבית לבית ובין השדות.
מה אני מאחלת למועצה העשור הקרוב?
שתמשיך להתפתח ולהיות בתנופה כמו שהיא היום. שימשיכו במועצה לראות את התושבים ואת הצרכים שלהם ושהמועצה תשמור על השטחים הירוקים שלנו. ❖

יערה שדה | בת 30

הזיכרון הראשון שלי מהמועצה:
מאכילה תרנגולים בחצר של סבתא בנווה ימין
המקום האהוב עליי במועצה:
גבעת המייסדים בגן חיים. היא משקיפה על כל הפרדסים ובתקופת האביב הכול פורח שם.
אירוע בלתי נשכח עבורי מהחיים במועצה:
אירועי שבועות במושב גן חיים. אבא היה מוציא את הטרקטור ואנחנו היינו מקשטים את העגלה ברוח החג ועושים תהלוכה במושב תוך כדי מלחמת מים.
מה אני הכי אוהבת בחיים בדרום השרון?

אסף דגן | בן 40

מה אני מאחלת לעצמי לעשור הקרוב:
לחיות בנחת וברוגע, שכל המשפחה תגדל ותצליח, כל ילד בדרך שלו, וכמובן בעת הזאת, בריאות לכולם
מה אני מאחלת למועצה לעשור הקרוב:
שנמשיך לשמור על הצביון שלנו, כל ישוב וצביונו הייחודי ושנדע ימי בריאות ושקט. ❖

תאריך לידה:
31.10.1980
מתן מנהל מוצר בסטארט-אפ נשוי ואב לשלושה

הזיכרון הראשון שלי מהמועצה:
כשבאתי בתור נער, לראות את הבית בבניה שאחותי קנתה במתן. זוכר את רחשי הרוח בעצים והגבעות היפות מסביב.
המקום האהוב עליי במועצה:
ללא ספק "בית לאה" לאורך הירקון. מקום מדהים, מים זורמים שאפשר להשתכשך בהם.
דמות בלתי נשכחת עבורי מהחיים במועצה:
חגית דרויש, המורה של הבן שלי בבית-חינוך מתן. אישה מדהימה, מכילה, פשוט מורה לחיים.
אירוע בלתי נשכח עבורי מהחיים במועצה:
הפעם הראשונה שגילינו את "ממתק או ברדק". כמי שבא מהעיר, הרעיון שילדים יכולים להסתובב בין כל הבתים נראה לי קסום.
מה אני הכי אוהב מהחיים בדרום השרון:
הרוגע, השקט והערבות ההדדית.

נועה בנגלס יבין | בת 40

הזיכרון הראשון שלי מהמועצה:

בשנת 2011 זומנתי במסגרת עבודתי הקודמת לפגישת עבודה באגף החינוך במועצה. בפגישה סיפרו על הישוב החדש במועצה ועל בית הספר היסודי שיפתח בקרוב. בחזרה משם כבר חיפשתי מידע על הישוב ומייד החלטתי ששם יהיה בית הקבע של משפחתי. שיתפתי את בעלי ואת המשפחה בהחלטה ובמקביל הלכנו לבחור את בית חלומותינו בצור יצחק. ב-2012 כבר נכנסנו לביתנו החדש.

המקום האהוב עליי במועצה:

יער צור יצחק שבזכותו במרחק הליכה קצר בלבד נמצאים בטבע ויכולים להתחבר לסביבה ולהתרחק לרגע מהחיים המודרניים.

דמות בלתי נשכחת עבורי מהמועצה?

שרון בראונשטיין, מנהלת בית הספר היסודי יצחק נבון. מזה שלוש שנים אני משמשת כיו"ר הנהגת ההורים של בית הספר ולא מפסיקה להתפעל מהתנהלותה של שרון. היא מהווה דוגמא אישית למי שלא מפחדת לחלום, להעזיז, להקשיב, לצאת מהקופסא, להביע את דעתה ולהסתכל על כולם בגובה העיניים. זכינו בזכותה בבית ספר שמגלם את ההכרה בצורך בחדשנות בחינוך

אירוע בלתי נשכח עבורי מהחיים במועצה:

ערב סטנדאפ שהתקיים במסגרת חודש המודעות לסרטן השד ושכל הכנסותיו הועברו לעמותת "אחת מתשע". כשהתגבשה בי ההכרה שכיוון שיש בישוב שלנו נשים המתמודדות עם סרטן השד, ושלנו כקהילה תפקיד חשוב בתמיכה בהן ובמשפחותיהן מחד, אך גם בהעלאת המודעות והצורך באבחון מוקדם מאידך, פניתי למורן סלע- אברהם, דאז יו"ר הועד המקומי של הישוב והיום יו"ר מנהלת הישוב,

והיא הרימה בשמחה את הכפפה ויחד עם צוות התרבות של הישוב הפכו את האירוע לחגיגה נשית של שמחה והומור עצמי. מאז היוזמה הפכה למסורת.

מה אני הכי אוהבת בחיים בדרום השרון?

את הקהילתיות והמרחבים הירוקים.

מה אני מאחלת לעצמי לעשור הקרוב?

קודם כל בריאות לי ולכל אהוביי. ליהנות מהמשפחה האהובה שלי, לקחת דברים פחות ללב ולמצוא זמן לחזור וללמוד. מאחלת לעצמי גם למצוא בתוכי עוד הרבה אנרגיות כדי להמשיך ולתרום לקהילת צור יצחק הנפלאה.

מה אני מאחלת למועצה לעשור הקרוב?

שתדע להמשיך להיות קשובה לתושביה ולתת להם מענים, כשהיא שמה על נס תחום החינוך כמכלול של תהליכי למידה מתמשכים, פורמליים ואחרים, שבאמצעותם אנשים בכל גיל מפתחים את יכולותיהם ומעשירים את הידע שלהם. כמו כן שתמשיך לשמור על צביונה הייחודי ועל מרחביה הפתוחים. ❖

תאריך לידה:
1.9.1980
צור יצחק
רכזת
אירועים
וטקסים
באגף
התרבות,
עיריית הוד
השרון
נשואה ואמא
לשתי בנות

שידדי | בן 50

תאריך לידה: 30.6.1970

מושב כפר מעש
שמאי רכוש, יו"ר הועד המקומי בכפר מעש
נשוי ואב לארבעה

הזיכרון הראשון שלי מהמועצה:

מחלקת הנדסה - כשבנינו את ביתנו החדש בכפר מעש הגענו למחלקת ההנדסה במועצה והזיכרון הראשון הוא המגרש עליו ניצב בית ישן משנות ה-50 ושם

50
 בשנת 1986 יצאתי במשלחת נוער של המועצה לגרמניה במסגרת חילופי נוער עם העיר התאומה נויידז. **מה אני הכי אוהב בחיים בדרום השרון:**

תאריך לידה:
 22.5.1970
מושב כפר מעש (גדל בגניעם) מנהל תחום שירות לקוחות בחברה ביטחונית נשוי ואב לשלושה

לגור בסביבה כפרית במרחק נגיעה מהעיר (למרות הסכנה בכרסום השטחים החקלאיים).
מה אני מאחל לעצמי לעשור הקרוב:

לקרוב: לראות את הילדים שלי גדלים ומתפתחים במקומות שלשם הם מכוונים, לעבוד בסביבה יותר רגועה, להשקיע יותר בייצור יין ולפתוח יקב משלי, ובעיקר בריאות לכולם ולהנות מהחיים.

מה אני מאחל למועצה לעשור הקרוב: להמשיך את תנופת השינוי, השיתוף וההקשבה לתושבים, להצליח ולנצח במאבקים הקיומיים בתחום הקרקעות ואיכות הסביבה, להמשיך ולהגדיל את ההשקעה בחינוך ולקרוב את כלל הישובים השונים, הקרובים והרחוקים. ❖

הזיכרון הראשון שלי מהמועצה: גדלתי במושב גני עם, זוכר שבערך בגיל 4-5 כבר נסענו בהסעה (מיניבוס ירוק) לגן המועצה שבמושב נוה ירק. היום, הכל נראה אחרת, הגן נמצא מטר מהבית.

המקום האהוב עליי במועצה: יער חורשים בעיקר בחורף. גרתי בעבר 14 שנים בישוב מתן מיום הקמתו ב-1996. אז היער הפך להיות המקום המועדף לטיולים ופיקניקים, בעיקר בחורף עם הפריחה המדהימה שלו. תמיד מרגש לראות איך אנשים מהעיר באים לטייל אצלך ליד הבית.

דמות בלתי נשכחת עבורי מהחיים במועצה: צחי שמאלי ז"ל משדה ורבורג שהיה רכז הנוער במתן. את צחי הכרתי כשעוד היה ילד (אחיו הגדול רונן ואני חברים מילדות), ההשפעה של צחי על הנוער במתן היא בלתי נשכחת, בחור כל כך צעיר שהשאיר חותם על מאות ילדים והלוואי וכולנו נדע ללכת בדרך של האיש המדהים הזה ולהמשיך את מורשתו.
אירוע בלתי נשכח עבורי מהחיים במועצה:

המשך תרומה לקהילה והגשמה עצמית.

מה אני מאחל למועצה לעשור הקרוב?

שתמשיך להתפתח ולהתרחב ושתצליח לגייס יותר כספים ומשאבים לטובת תושבי ויישובי המועצה ותצליח לשמר את המרחב הכפרי. ❖

בנינו את בתינו היום.
המקום האהוב עליי במועצה: השטחים החקלאיים בכפר מעש.
מה אני הכי אוהב בחיים בדרום השרון?

את השטחים הבלתי נגמרים, את השקט, את המרחב, שטחי החיטה לאחר הקציר ורכיבה על הסוסים בשטחים הפתוחים.

מה אני מאחל לעצמי לעשור הקרוב? בריאות, אהבה בחיק המשפחה,

50

60

תאריך לידה:
27.6.1960
מושב נווה
ימין
גננת
ומטפלת
אמא
לשלושה,
סבתא
לארבעה
(החמישי בדרום...)

אך לא פחות חשוב מכך לדעת לשמור על האופי המיוחד שלנו. ולסיום אני מאחלת שנצליח במאבק ונוריד מעלינו את העננה המסוכנת של תחנת הכוח הצפויה להיבנות כל כך קרוב אלינו. ❖

אני זוכרת שהיינו יושבים על המקלט במושב ורואים את מטוסי הקרב מעל קלקיליה הצמודה.

אני זוכרת גם שבערב היינו צריכים להיות בעלטה מוחלטת ותלינו שמיות כהות על החלונות.

מה אני הכי אוהבת בחיים בדרום השרון?

אני הכי אוהבת במועצה את חיי הקהילה.

במושב אמנם זה הכי מורגש: כולם מכירים את כולם, עדיין מרגישים ערבות הדדית ועדיין חלק גדול מהמשפחה המורחבת מתגוררת במושב, אך גם בשאר יישובי המועצה תמיד הייתה הרגשת "ביחד". תמיד היה נחמד לגלות שהחברים של הילדים ואפילו הנכדים הם ממשפחות שאני מכירה.

מה אני מאחלת לעצמי לעשור הקרוב?

אני מאחלת לעצמי ולמשפחתי קודם כל בריאות. אני מקווה ומייחלת לראות את ילדי ונכדיי גדלים, מתפתחים וצומחים.

מה אני מאחלת למועצה לעשור הקרוב?

אני מאחלת למועצה עוד שנים רבות של שגשוג, פריחה ושמירה על הצביון הכפרי. שנמשיך להתפתח ולהתקדם

הזיכרון הראשון שלי מהמועצה:

בגיל 4 או 5, פעם בשבוע היו מקרינים סרט על קיר הצרכניה. היינו מגיעים כל המשפחה עם מחצלות וסבתא שלי הייתה יושבת על כיסא מתקפל. היו מקרינים אז מערבונים או קומדיות, ואני זוכרת שכל המושב היה מגיע לצפות יחד בסרט.

המקום האהוב עליי במועצה:

הפרדסים. כל פרדס מעלה בי זיכרונות משום שכשהייתי קטנה היה לנו פרדס, וריח ההדרים מזכיר לי נשכחות.

דמות בלתי נשכחת עבורי מהחיים במועצה:

אחת הדמויות המשמעותיות מהילדות שלי, ובטח של חבריי למושב היא המורה המיתולוגית שלנו שושנה עטר. היא הייתה דמות אימהית מאד ובדיעבד כשאני מסתכלת אחורה אני מבינה כמה זה לא מובן מאליו, בטח בסטנדרטים של היום.

היא הייתה מגיעה מדיי בוקר בשעה 7:00 מהוד השרון ועושה ביקורי בית אצל משפחות הילדים כדי לראות מאין כולם מגיעים וכיצד הם חיים.

אירוע בלתי נשכח עבורי מהחיים במועצה:

אחד האירועים הבלתי נשכחים עבורי הוא מלחמת ששת הימים.

אני אוהבת את צביון החיים הכפרי, חיי המושב השקטים, את האכפתיות של תושבים זה מזה ואת האכפתיות של עובדי המועצה ובראשם אושרת גני גונן שמתעניינת ומעורבת בחיי התושבים.

מה אני מאחלת לעצמי לעשור הקרוב?

המשך בריאות איתנה, נחת, עשייה והגשמה עצמית.

לפני שנתיים הוצאתי ספר ילדים לאור ואני מאחלת לעצמי להוציא ספרים נוספים בעתיד הקרוב.

מה אני מאחלת למועצה לעשור הקרוב?

המשך עשייה פורייה וקידום פרויקטים למען התושבים. מאחלת לכל תושבי המועצה נחת רוח, בריאות, שגשוג ופריחה. שנמשיך ליהנות מהנופים והשטחים הנרחבים והירוקים ברחבי המועצה ומשירותי המועצה. ❖

תאריך לידה:
1.7.1950
מושב
אלישמע
תומכת
למידה
ומשורת
אם לארבעה
וסבתא
לשישה

נשים. פעילותה למען רווחת והעצמת נשים ובכלל מוערכת בעיניי מאוד. ורדה אישה מקסימה אכפתית, בעלת נתינה ומלאת חוכמה.

אירוע בלתי נשכח עבורי מהחיים במועצה:

בילדותי התארחו במושב חיילים מהשלישות שאימצו וסייעו למושב בראשית דרכו. הם עשו יחד עם ילדי המושב מצעד לכבוד חג העצמאות. בתור ילדים עמדנו בטור בין החיילים וכאשר הורו לנו להסתובב ימינה הסתובבתי בטעות מהתרגשות לכיוון ההפוך ואחד החיילים אחז בכתפי וסובב אותי לצד הנכון. בערב חגגנו יחד את חג העצמאות. כמו כן הפנינג החגים בכל השנים במועצה שהותיר בי רושם עצום.

מה אני הכי אוהבת בחיים בדרום השרון?

רחל פרנקל | בת 70

הזיכרון הראשון שלי מהמועצה:

כאשר הגענו למושב בשנות ה-50 המוקדמות, לא התמקמנו בבית קבוע ונדדנו בין מספר בתים זמניים עד שקיבלנו בית קבוע בו הוריי גרו כל חייהם. החיים היו קשים, כבישים אין, ובחורף התבוססנו בבוע עד הברכיים. הוואדי (נחל הדס) היה עולה על גדותיו. הייתה אחדות ואהבה בין המשפחות ודאגו אחד לשנייה, אנו הילדים תמיד שיחקנו יחד מחוץ לבית. כתולעת ספרים המתנתי בכיליון עיניים לבואה של הספרייה הניידת שהייתה מגיעה למושב.

המקום האהוב עליי במועצה:

אזור נחל קנה, במיוחד בחורף עם זרימת המים הגואה ושאון הזרימה, והשדות באזור אלישמע- נווה ירק. כשהייתי צעירה אזור זה היה מוקף פרדסי הדרים ושדות כותנה וירק. וכמו כן מתחם המועצה המרהיב ביופיו.

דמות בלתי נשכחת עבורי מהחיים במועצה:

ורדה לוי, שהייתה עובדת מועצה- הכרתי אותה במסגרת חוג להעצמת

מה אני מאחלת לעצמי לעשור הקרוב?

בריאות טובה שתאפשר לי להמשיך ולטפל בדבורים ולהעביר קורסים בנושא הדבוראות.

מה אני מאחלת למועצה לעשור הקרוב?

מינהל התקין ושימור הסביבה. ❖

תאריך לידה:
18.11.1939
מושב עדנים
(יליד ורנה,
בולגריה)
ביולוג ומגדל
דבורים
נשוי, אב
לארבעה וסב
לתשעה

ד"ר עזריה לופו | בן 80

הזיכרון הראשון שלי מהמועצה:

ריח הפרדסים באביב, ההתקהלות בערב ליד המחלבה.

מהו המקום האהוב עליי במועצה?
סביבות הירקון.

דמות בלתי נשכחת עבורי מהחיים במועצה:

שכן בשם יצחק וינטנשטרוך ששרד את השואה באירופה והפך לחקלאי במושב.

מה אני הכי אוהב בחיים בדרום השרון?
את הנוף הטבעי והחקלאי.

אברהם פיינר | בן 80

הזיכרון הראשון שלי מהמועצה:

עת נבחרתי לנהל את מחלקת התחבורה וההיסעים במועצה באוקטובר 1982, לאחר מכן נשלחתי על ידי המועצה ללימודי בטיחות בתעבורה במדרשת רופין.

המקום האהוב עלי במועצה:

המקום בו ממוקמת כיום קריית המועצה. יפה וירוקה היא נישאת ברמה שמסביב, משקיפה על מוסדות החינוך, בית התרבות ומגרשי הספורט.

דמות בלתי נשכחת עבורי מהחיים

במועצה:

אברהם רוצקי ז"ל שהיה סגן ראש המועצה בעבר. ליווה אותי ותמך בי בהקמת מחלקת התחבורה. לא אוכל לשכוח בנוסף את אברהם לזר ז"ל שהלך לעולמו בימים אלה, שקרא לי ואמר: "בחרנו בך לנהל ולהקים את מחלקת התחבורה, צא לדרך וההצלחה שלך היא ההצלחה שלנו."

אירוע בלתי נשכח עבורי מהחיים

במועצה:

אירוע הפרדה שערכו לי עת יצאתי לגמלאות אחרי 25 שנות עבודה במועצה. אירוע אינטימי עם העובדים ומשפחתי הקרובה, כולו בסימן ברכות ותודות, דבר שהרחיב את ליבי.

מה אני הכי אוהב בחיים בדרום

השרון:

עצם מגורי במושב ירקונה ועבודתי ב"דרום השרון", שם יישמתי את כישורי בנושא ניהול ובטיחות במחלקת התחבורה - מילאו ליבי בגאווה.

מה אני מאחל לעצמי לעשור

הקרוב:

בקרב מאוד ימלאו לי 80. אני מאחל לעצמי להיות בריא ונוכח בקרב בני משפחתי הענפה, אשתי, בניי וכלותי, 9 נכדים ונין אחד, כולם תושבי המועצה.

80

תאריך לידה:
14.10.1940
מושב ירקונה
לשעבר מנהל מחלקת תחבורה במועצה
נשוי, אב לשלושה,
סב לתשעה נכדים ונין

מה אני מאחל למועצה לעשור הקרוב:

שתמשיך לפרוח ולשגשג ותשכיל לשמור על המורשת של ראשי המועצה בעבר וכיום. שתמשיך להיות לנו מועצה יפה, נקייה ומטופחת בכל יישוביה, שמעל לכל מטפלת ומסורה לכל האוכלוסייה מקטן ועד גדול ולכל צרכיהם, ללא יוצא מן הכלל. ❖

רינה סמסון | בת 100

תאריך לידה: דצמבר 1920
מושב מגשימים (לידת בגדד, עיראק)
חקלאית, גידלה עם בעלה נוח ז"ל תרנגולות ופרות, תותים, ירקות,
ארטישוק, אפרסמון, אבוקדו, מנגו ומטעי תפוחים
אמא לשלושה, סבתא לשמונה נכדים, ו-22 נינים

רבקה מלוגולבקיין | בת 90

תאריך לידה:
24.5.1930
מושב גת
רימון (לידת
טרנסלבניה,
רומניה)
בער
מטפלת
בתינוקות
יתומים
ועובדת
בחברת
"משכית"
אמא לשתי
שנות, סבתא
לחמישה
נכדים
וחמישה
נינים

90

אירוע בלתי נשכח עבורי מהחיים
במועצה:

מסיבת היובל, 50 שנה לגת רימון
מה אני הכי אוהבת בחיים בדרום
השרון?

שיש אפשרות לבנות, כך הבת שלי ומשפחתה גרים בחצר המשק. כמו כן את היחס לאזרחים הוותיקים. אני מתמידה ללכת למועדון "דורות" ונהנית ממנו.

מה אני מאחלת לעצמי לעשור
הקרוב?

להיות בריאה ולהמשיך לטפח את המשפחה ואת הגינה שלי.

מה אני מאחלת למועצה לעשור
הקרוב?

שתעשה פרויקטים יפים, להמשיך לגלות אמפתיה לתושבים, לטפח את בני הגיל השלישי ולשמור על השטחים הירוקים. ❖

הזיכרון הראשון שלי מהמועצה:
אין כבישים, בדרכים הרבה חול. כשהתעורר צורך את ילדינו הקטנים גררנו בעגלת תינוקות והלכנו ברגל לפתח תקווה. גאוותנו הייתה חלקתנו בה טיפחנו פרדס משפחתי.

המקום האהוב עלי במועצה:
הגינה הצמודה לביתי אותה אני מטפחת באהבה שנים רבות ועתה כשבגרתני המקום האהוב עלי הוא מועדון דורות במעש.

דמות בלתי נשכחת עבורי מהחיים
במועצה:

הגעתי ב 1948 עם אחותי, כאשר היינו שתי יתומות ניצולות שואה מאושוויץ. למזלנו "מצא אותנו" בן דוד שהגיע לישראל מספר שנים לפנינו והוא סייע לנו מאד. מאוחר יותר הכרתי והתאהבתי בבעלי משה, צבר נאה וגאה שנישאתי לו והקמנו משפחה נהדרת.

במועצה:

חגיגות יום האישה.

מה אני הכי אוהבת בחיים בדרום
השרון?

את האירועים שמתקיימים במועצה, את ימי הספורט, ההרצאות והטיולים שהשתתפנו בהרבה מהם.

מה אני מאחלת לעצמי לעשור
הקרוב?

רק בריאות ונחת.

מה אני מאחלת למועצה לעשור
הקרוב?

שתשמור על החקלאים שלה שעבדו קשה עד שלא יכלו יותר ושתשמור על המושב שלנו שלא יהפך לשכונה עם כביש ראשי. ❖

הזיכרון הראשון שלי מהמועצה:

שהגענו למושב בשנת 1955 לא היו כבישים, הרבה בוץ ואבק, המים היו עכורים. היינו צריכים לאסוף את החצץ מהאדמה כדי שנוכל לעבד אותה. היינו צריכים ללמוד את עבודת האדמה כי נוח בעלי היה חייט במקצועו, כך שהכל היה חדש לנו.

המקום האהוב עלי במועצה:

המושב שלי, מגשימים. הגענו לשממה ולאחר עבודה מאומצת הכול הפך לפורח.

דמות בלתי נשכחת עבורי מהחיים
במועצה:

ורדה לוי שתמיד דאגה יפה למבוגרים.
אירוע בלתי נשכח עבורי מהחיים

נפרדים מאברהם לזר, ראש המועצה הראשון של המועצה האזורית דרום השרון

בחודש אוגוסט האחרון, נפטר אברהם לזר, ראש המועצה הראשון של המועצה האזורית דרום השרון המאוחדת, שכיהן במשך 3 קדנציות בין השנים 1981 - 1994

מספרים: "הוא רצה להיות ראש המועצה של האיחוד, להקים פה מועצה גדולה ואת זה הוא עשה, ביחד עם סגנו אברהם רוצקי בן קיבוץ רמת הכובש שהלך אתו מהיום הראשון.

אחד הדברים שאבינו עשה היה להקים ישובים חדשים. הוא הקים את נירית, את מתן ואת צור יגאל. בהתחלה לדרום השרון לא היה גרוש ואבא

היה נוסע עם הרכב הפרטי שלו. היה לו יותר חשוב שיקנו אוטובוסים למועצה מאשר רכב לראש המועצה. הוא התחיל לבנות הכול מהתחלה. החלום שלו היה בניין מועצה חדש והוא עוד הספיק לסגור את פרטי רכישת הקרקע עם נווה ירק לבניית בניין מועצה עתידי". בתקופתו נהייתה המועצה לאחת הגדולות בארץ וזכתה בפרסים על ניהול תקין ועל פיתוח החינוך ובתי הספר.

את היסודות למועצה המדדימה שיש לנו היום. הוא ניצח על עבודת הבניה והאיחוד - בשילוב של מסירות, רגישות ואהבת אדם. 'כולם בני', נהג לומר תמיד ביחס ליושבים השונים שמרכיבים את המועצה".

ואכן, עובדי המועצה הוותיקים שעבדו לצידו במשך שנים מספרים על הקשר החם והישיר שלו עם התושבים והדאגה להם באשר הם. לזר נהג לומר שהמועצה היא משפחתו השניה וכך התייחס לעובדיה ולתושביה.

לזר עבד בסוכנות היהודית ובתנועת המושבים עד שהחליט להתמודד לראשות המועצה המאוחדת וניצח. בסוף הקדנציה השלישית, כשהיה בן 73 הוא לא התמודד שוב, לאחר שמראש הודיע שיהיה ראש מועצה שלוש קדנציות בלבד. בני משפחתו

אברהם לזר
צילום: פרטי

שמלאו 25 שנה לאיחוד המועצה סיפר לזר על הימים הראשונים של האיחוד: "הצלחנו להקים צוות מאוד נאמן ומהימן שהשקיע מאוד בהליך האיחוד. היתה לנו מועצה מאוד חיובית וחברתית והנהלה שעבדה כצוות מלוכד עם כוונות טובות. כולם פעלו לטובת העניין וכעבור חודשים ספורים כבר הפסיקו להתייחס לעצמם כאל מועצות נפרדות. נאלצנו להתמודד עם חובות העבר ולשפר את גביית המיסים. משפתרנו את הבעיה הזו, המוסדות התייחסו אלינו בחיוב ונתנו לנו תקציבים די רציניים. בעיה נוספת שעמדה בפני המועצות בטרם האיחוד היה רצונם של הערים מסביב לגזול מאיתנו שטחי אדמה. לזר מאוד התנגדנו והאיחוד שמאוד חיזק אותנו, עזר".

בהספד בהלווייתו סיפרה ראש המועצה אושרת גני גונן: "אברהם היה למעשה האדם הראשון שעמד בראש המועצה המאוחדת. הוא הניח

לשעבר מספרים על הקושי שחווה עם כינון הברית. "כלוחם ופרטיזן, הוא סלד מהרעיון לדרוך על אדמת גרמניה ולכונן עמם ברית, אך היה אומר שעכשיו הוא איש ציבור ועליו להתמודד עם הרעיון ולקדם אותו, כי זה הדבר הנכון" מספרת ורדה לוי, שעבדה לציוד כמנהלת אגף תרבות, נוער וספורט במועצה. והתלוותה אליו למשלחת הראשונה בנויויד. בעבר סיפר לזר שעשה זאת בלב כבד, אך בנחישות, מבלי לשכוח ולסלוח על פשעי המבוגרים הגרמנים. עם זאת, לאחר חתימת ההסכם בין המועצות נסע למשלחות בגרמניה כמה פעמים.

לזר נפטר בשיבה טובה, כשהוא בן 97, ישוב על הכורסא בדירתו בדיור המוגן 'מגדלי הים התיכון' בכפר סבא ומשפחתו לציודו. לאברהם ולרעייתו טובה שנפטרה לפני שנתיים, ארבעה בנים, יעקב, שמואל, משה ויואב ולהם 14 נכדים ו-14 נינים.

בראיון שערכה עמו עדנה פיינר לעיתון "כיוון חדש", לרגל יום הולדתו ה-90, שאל אברהם אם עדיין זוכרים אותו. "זוכרים לטובה את פועלך למען היישובים והתושבים. את טוב ליבך, את יושרך ואת פשטות הליכותך" כך ענתה לו ועיניו דמעו. ❖

לזר נלחם עבור תושבי המועצה כדי לאפשר להם להסב מבנים חקלאיים חוקיים לעסקים אחרים. הוא אמר 'אני אדאג לחקלאים כל עוד המדינה לא לא תמצא להם חלופה לפרנסה'

▲ מימין: הנחת אבן הפינה למרכז לחבר הותיק בנה ימין אותו ייסד לזר

משמאל: לזר בחתימת ברית ערים תאומות עם העיר הגרמנית ניויד

המנדטורי עבר לירושלים והצטרף ל"נוער ההגנה" והיה שותף למאבקם נגד החיילים הבריטים. מירושלים עבר לקיבוץ נגבה ומשם לקיבוץ עין שמר שם למד והצטיין בעבודת החקלאות. את טובה רעייתו הכיר ב-1948 בעודו עובד בסוכנות היהודית. לאחר שגרר בשוב בצת בצפון, סמוך לגבול הלבנון, הגיעו למרכז הארץ והיו בין מייסדי של מושב שדי חמד. במושב בו התבססו, רכשו נחלה ובית קטן וצנוע וחינכו את משפחתם, ראה לזר את הגשמת חזונו להתיישבות בארץ ובנחלת המשפחה היו ירקות, פרדסים ולולים.

בעוד בתקופה האחרונה מתמודד המרחב הכפרי עם אכיפה בשל תיקון 116 לחוק התכנון והבניה בניו מזכירים שעוד כאשר התחיל הקושי להתפרנס מחקלאות וחקלאים ניסו למצוא פרנסה חלופי, לזר נלחם עבור תושבי המועצה החקלאים בבית המשפט כדי לאפשר להם להסב מבנים חקלאיים חוקיים לעסקים אחרים. הוא אמר 'אני אדאג לחקלאים כל עוד המדינה לא תמצא להם חלופה לפרנסה'.

מי שכוון את ברית הערים התאומות עם העיר הגרמנית ניויויד, ברית אשר מתקיימת ופורחת גם כיום, 33 שנים לאחר היווסדה, היה אברהם לזר. בני משפחתו ועובדי מועצה

החינוך היה בראש מעיניו וכמי שהחינוך והשוויון היו נר לרגליו – הוא איחד בין מוסדות החינוך של הקיבוצים והמושבים, כדי שילדי הקיבוצים וילדי המושבים ילמדו יחד. הוא אף פעל להביא לדרום השרון את כלל תנועות הנוער והעצים את קשרי תרבות חברה ונוער בכל חלקי המועצה.

בכהונתו הוא הקים את מעון היום לקשיש הראשון במועצה, בנה ימין, כאשר באותה תקופה הוקמה העמותה לחבר הוותיק הפעילה עד היום.

לזר נולד בעיר סקופיה שבמקדוניה (יוגוסלביה לשעבר) למשפחה דתית וציונית. הוא היה הצעיר מבין תשעה אחים ואחיות ונודע בכינוי באטו (קטן). בהיותו בן 17, הצטרף לתנועת "השומר הצעיר" כפעיל ציוני נלהב. עקב פעילותם הציונית הוגלו הוא וחבריו לאלבניה, שם מצא את עצמו מתחבר לפרטיזנים. "נלחמנו בנאצים ביערות, חיבלנו בפסי הרכבת ולקחנו מהם את הנשק. בשלב מסוים הגרמנים תפסו אותי אך הצלחתי לברוח" סיפר. הוא נתפס שוב, עבר עינויים וחקירות והצליח לברוח שוב.

במקביל, איבד לזר את כל משפחתו, הוריו ושבעה אחים ואחיות, מלבד אחות אחת שעלתה לארץ לפני כן והגיעה לקיבוץ אפיקים. לארץ עלה לזר ב-1944 והתיישב בקיבוץ גת שבדרום. בהמשך, בימי השלטון

נפרדים מיוסף זמוסטיאנו, ראש המועצה האזורית 'הירקון'

בחודש יולי השנה, הלך לעולמו יוסף זמוסטיאנו שהיה ראש המועצה האזורית "הירקון" בין השנים 1960-1980

אושרת גני גונן בהלווייתו אמרה: "במשך לא פחות מעשרים שנה הלך יוסף למשרד ראש המועצה ופעל ללא מורא, במסירות ובנחישות. מי שזכה לעבוד עימו העיד, כי יוסף הוכיח במעשיו ובדמותו שאין דבר שאינו אפשרי. הוא שלל את השלילי, לא נרתע משום מכשול והקפיד להציב חזון ברור, בידיעה שאם ניתן לחלום ניתן גם להפוך חלום למעשה".

נושא השואה היה נושא טעון גם עבור זמוסטיאנו. הוא נולד ברומניה למשפחה שעסקה במסחר ובחקלאות. כשהנאצים פלשו לרומניה נלקח אביו לעבודות כפיה. לאחר תלאות רבות הצליח זמוסטיאנו לברוח ולשרוד עד שעלה לארץ ב-1948, באוניה דרך קפריסין והיה ממייסדי מושב נווה ירק בוכיהן כיו"ר הועד במשך שנים רבות. הוא היה חבר בתנועת המושבים בוועדה המשקית במקביל לעבודתו בהתנדבות כראש מועצת ירקון.

האיחוד המשיך לפעול בהתנדבות לטובת הקהילה.

בראיון שהתקיים עמו לאחר האיחוד הוא סיפר על הסיבות שהניעו אותו לפעול במרץ במשך 20 שנה למען האיחוד. הראשונה - רצונו להביא לאינטגרציה (חינוכית בעיקר) בין הישובים הוותיקים ויישובי העולים החדשים יותר, והשנייה - ההבנה שהפציעה כבר אז שעל האדמות החקלאיות יש להגן: "ראיתי אז את האורבניזציה באזור והבנתי כי כל עוד לא נהפוך למועצה גדולה, כל עיר תבלע מאיתנו חתיכות ורציתי שהאזור יישאר חקלאי. המשקים והקיבוצים לא התלהבו מרעיון האיחוד ונאלצתי לעבוד קשה, אבל לי היה יותר קל להתעסק בזה מאשר לראשי שתי המועצות האחרות כי בניגוד להם עבדתי בהתנדבות".

בהספד שנשאה ראש המועצה

חגיגות 40 השנה למועצה האזורית דרום השרון מציינות את האיחוד בין שלוש המועצות האזוריות שקדמו לה: "השרון התיכון", "מפעלות אפק" ו"הירקון", בראשה עמד זמוסטיאנו. יוסף, בן 90 במותו, התגורר עם רעייתו מרה בנוה ירק. ליוסף ומרה 3 בנות-אסתי, יהודית ונורית, 9 נכדים ובין אחד. עד למותו היה יוסף פעיל ותושבי המושב יכלו לפגוש בו שהוא נוסע על הקלנועית ברחבי המושב.

יוסף זמוסטיאנו צילום: פרטי

בשנת 1960 כשהוא בן 28 בלבד, כבר הפך זמוסטיאנו לראש המועצה האזורית הירקון, הצעיר ביותר בארץ עד אז. המועצה האזורית ירקון הייתה מועצה קטנה של חמישה ישובים, וזמוסטיאנו עמד בראשה בהתנדבות במשך 20 שנה. לאורך זמן זה, האמין שיש צורך לאחד בין מועצת הירקון למועצות הסמוכות, מתוך הבנה שלמועצות קטנות עם ישובים בודדים אין זכות קיום או יכולת לשנות משהו, כך היה אומר. הוא הבין שהאיחוד יסייע לשמור על הצביון הייחודי של המרחב הכפרי ולחזקו מול איומי האורבניזציה. גם לאחר

לא רק בפיתוח המועצה, אלא גם בהנחלת זכר השואה לדורות הבאים. שנה בלבד לפני מותו התארח בקיבוץ רמת הכובש במסגרת פרוייקט הנצחת השואה ונאם בפני הקהל. בעודו קרוב לגיל 90 היה נוסע ברחבי הארץ ומספר בשליחות רבה את סיפורו למען יזכרו.

▶ זמוסטיאנו
באירוע השקת
ספר "זיכרון
ותקומה"
במועצה

משפחתו מספרת: "החינוך היה קרוב לליבו של אבינו וכשיצא לפנסיה הוא התנדב עם ילדים בגנים. עד לפני שנתיים שלוש הוא עוד המשיך לעשות כל מה שיכול היה לעשות כדי לתרום ועד לאחרונה ילדים היו דופקים בדלת ושואלים לשלומו. כל בנותיו עוסקות בחינוך וזה לא במקרה, ספגנו את זה מהבית". גם החקלאות היתה משמעותית עבור זמוסטיאנו, במקביל לעבודתו במועצה עבד גם במשק בו היו לולים, פרות ובית אריזה.

לצד קידומה וטיפוחה של המועצה המאוחדת, אברהם לזר ויוסף זמוסטיאנו מצאו עצמם בני משפחה, כאשר בתו של זמוסטיאנו - יהודית, נישאה לבנו של אברהם לזר - יואב. זמוסטיאנו ולזר נפטרו בפער של חודש והשאירו חלל גדול בקרב בני משפחותיהם, תושבי המועצה ומוקירי זכרם. ❖

תשוש בשדה. נשכבתי לנוח על אבן ונרדמתי. כשהתעוררתי נוכחתי לדעת כי אני נמצא על המצבה של סבי. הבנתי שהגעתי לאזור הנכון, כך מצאתי את אמי ואחי".

עם הגיעו לארץ במסגרת עליית הנוער הגיע לקיבוץ דפנה, בו התגורר עד שנות ה-50. בהמשך נשלח לקיבוץ חוקק, שם היה מרכז הקבוצה ובהמשך מרכז המשק: "בכל יום ראשון הייתה מגיעה אוניה מרומניה והייתי לחופי חיפה כדי לבדוק אם ההורים שלי הגיעו. בסופו של דבר בשנת 1951 הוריי הגיעו לארץ. טיילנו בארץ וחיפשנו מקום להתיישבות ומצאות את מושב נוה ירק. אז עזבתי את הקיבוץ ועברתי עם הוריי ועוד מספר משפחות למושב", סיפר זמוסטיאנו.

תרומתו החברתית באה לידי ביטוי

בהמשך ניהל את ארגון קניות התיכון והיה חבר בהנהלת הזרע. הוא אף מונה לתפקיד מנהל האגף החקלאי וחבר הנהלה במשביר המרכזי לשם נשלח מטעם תנועת המושבים.

בספר המתעד את סיפורם של ניצולי השואה תושבי דרום השרון כתב זמוסטיאנו: "הגיעו שמועות שהגברים שנלקחו למחנות עבודה הוחזרו, ביניהם אבי והם נמצאים מעבר לנהר, ואפשר לקרוא להם ולזכות במענה. ברחתי ממשפחתי בניסיון להגיע אל אבי, אך נתפסתי ונשלחתי למחנה סקזיניץ. גם משם ניסיתי לברוח, אך חייל רומני תפס אותי ורצה לירות בי. הוא שאל אותי לשמי, לאחר שענית לו הוא שחרר אותי מאחר וטען כי הוא מכיר את משפחתי. הלכתי עד שנפלתי

הוא נולד ברומניה למשפחה שעסקה במסחר ובחקלאות. כשהנאצים פלשו לרומניה נלקח אביו לעבודות כפיה. לאחר תלאות רבות הצליח זמוסטיאנו לברוח ולשרוד עד שעלה לארץ ב-1948

לירקון, מקום ראשית ההתיישבות הציונית, לצד השטחים החקלאיים של נווה ירק. כולנו חשבנו שזהו המקום הראוי להקים בו את החווה, יחד עם שותפינו בוועדת החינוך של המועצה המורכבת מחברי מליאה, מנהלי בתי ספר, מורים, גננות ותלמידים. עם התשוקה הזו פנינו במכתב למנכ"ל משרד החינוך, הצגנו את המקום המיועד, ולמרות שרשויות רבות מבקשות מדי שנה להקים חווה ורק 2-3 רשויות מקבלות אישור, אנחנו קיבלנו מיד. במשרד החינוך אמרו שהם זיהו את הרצינות שלנו והרצון להקים חווה מתוך אמונה שזה צורך חשוב שיחבר את הקהילה".

האם משרד החינוך צריך לתקצב את החווה?

"בהחלט, הם משקיעים בהקמת מבנה וביצירת הכולל מנהל, מורים, אנשי מנהלה, אב ובית ומזכירה. אנחנו כמועצה נשקיע בתשתיות, בציוד, באחזקה השוטפת ובצמחים. מדובר בהשקעה מאוד גדולה הן של משרד החינוך והן של המועצה והכל מתוך רצון להעניק חינוך מיטבי".

מי יגיע לחווה?

"מספר גני ילדים וכיתות נבחרות מבתי הספר היסודיים וחטיבות הביניים יגיעו לחווה אחת לשבוע

ומחברת בין הקהילה ובני הנוער לאדמה. עם כניסתי לתפקיד פעלתי להניע את הקמתה ושותפיי לדרך בהגשמת החזון הם שרון סספורטס מנכ"ל המועצה, צוות עובדי אגף החינוך בניהולה של נני רייזברג מנהלת האגף, דיוויד קדיש תושב נווה ירק ותושבים רבים שנרתמו למהלך".

עם תחילת הדרך, דיוויד קדיש, המנהל חווה חקלאית מובילה בפתח תקווה וראש הדיקאן של הפקולטה לחקלאות בבית ברל התנדב לסייע בהקמת החווה יחד עם נני מנהלת אגף החינוך, אותם פגשנו בעוד הטרקטורים החלו בעבודת הפיתוח בשטח.

מה עומד מאחורי הרעיון להקים חווה חקלאית בדרום השרון?

"יש פה 31 ישובים, כל אחד בעל אופי שונה, ומגוון גדול של אנשים, קהילות ובתי ספר - קיבוצים, מושבים וישובים קהילתיים", אומרת נני רייזברג. "סיירנו במקומות אחרים בעלי סיפור דומה במטרה לזהות את הסיפור הייחודי שלנו. פגשנו חקלאים ותושבים וזיהינו שיש פה צורך אמיתי של תושבים להקמה של חווה חקלאית שהיא חלק מה-DNA של המקום. הוחלט להקים את החווה בסמוך

מצמיחים חינוך לחקלאות

שורות ארוכות של חממות, בתי צמיחה, בוסתן וגני ירק. כך תראה בעוד שבועות ספורים החווה החקלאית הראשונה במועצה האזורית דרום השרון. כך מגשימים חלום

השנה תחל לפעול בדרום השרון חווה חקלאית שהייתה במשך שנים חלום עבור תושבי המועצה. החווה מוקמת בימים אלה מאחורי בניין המועצה ונושקת לשטחים החקלאיים של מושב נווה ירק ולאופק הירוק של נחל הירקון.

מי שיזמה את הקמת החווה היא אושרת גני גונן, ראש המועצה: "כמועצה שחורטת את הצביון הכפרי על דגלה לצד הובלת תחום החינוך, עלינו לחבר ולחזק את הקשר בין השניים. חווה חקלאית לימודית ראשונה בדרום השרון מקדמת את ערכי הטבע, הקיימות וההתיישבות

ישלבו את הביקור שלהם באזור עם ביקור בחווה. המועצה פועלת לשלב בפעילות החווה ילדים ואנשים עם מוגבלויות וליצור שותפויות והיכרויות. אנחנו קורים בחווה מרכז של שותפויות, ומקום של חיבורים". "החווה תהיה גוף שהוא מנוף לחיבור בין גורמים, יחידות וממשקים שונים במועצה כמו היחידה הסביבתית, רשות נחל ירקון, איגוד ערים, והפרוזדור האקולוגי שעובר בתחומי החווה והמועצה" אומר דיוויד. "אני מדמיין צעירים שינצלו את המשאב למיזמי תירות כפרית".

▲ בתמונה הימנית: גינה קהילתית במועצה

בתמונה האמצעית: קדוש, רייזברג ונילי

צילומים: זיגז הפקות

התמונה השמאלית: צילום אילוסטרציה freepik

מה יקבלו התלמידים מהחווה?

"אנחנו בדרום השרון מצטיינים, אך האם זה מספיק?" שואלת נני. "מבחינתנו הצטיינות זו לא רק זכאות לבגרות. אנחנו רוצים כאן מערכת חינוכית שמפתחת מרחבי למידה והוראה אחרים ומזמינה את הילדים ללמוד אחרת ולחשוב אחרת". "מדובר בלימוד אינטגרטיבי הנקרא חקלאות ולימודי הסביבה" מסביר דיוויד. "המקצוע הזה יתחבר לנושאים רבים הנלמדים בבית הספר - החל ממושגי שפה, דרך חשבון, מורשת/ מולדת, מדעים, טכנולוגיה וחדשנות ועוד. כל אלו נושאים הנלמדים בבית הספר תוך המשך בעמוד הבא

לחלום. אמרו גידולים כאלו ואחרים, הציעו להשטיח גבעה קטנה שהיתה כאן כדי שהילדים שיעבדו בחווה יראו באופן את הירקון ואת זה כבר עשינו, והאמירה החשובה ביותר היתה שזו תהיה חווה קהילתית. שכל תושבי דרום השרון ירגישו שהם חלק מהיצירה והקיום שלה. כשחיפשנו מורים שידריכו בחווה היתה הצפה של אנשים שרוצים לקחת חלק, ואני אשמח לראות חקלאים מהמועצה מתנדבים בחווה ומחברים את הילדים לניצוץ שיש להם".

"אני מנהל ותיק של חווה גדולה מאוד בארץ, חווה שהוקמה בפתח תקווה ב-1934" אומר דיוויד קדיש. "כל השנים רציתי שתהיה חווה חקלאית בדרום השרון. יש פה מורשת סביבתית, וזה מתחבר לDNA של המועצה. החווה תאפשר חיבור של בנינוער בחזרה למרחב הכפרי שהוא חלק מהמורשת הסביבתית שלהם ותתחבר לסביבה הטבעית-פיזית של רשות הירקון".

איך אתם מדמינים את החווה?

"אנחנו רוצים לראות חיבור של הלימודים הפורמליים והלא פורמליים בחווה" אומרת נני, "שבנינוער יגיעו לכאן גם אחר הצהריים. שתלמידי של"ח מכיתות ח' מכל הארץ המגיעים למקורות הירקון

לשעתיים של פעילות. בשלב הראשון כל בית ספר ישלח 2-3 כיתות לפי בחירתו, כיתות שיקבלו שעת הוראה נוספת והסעה מיוחדת. 2 אוטובוסים יקצו במהלך השבוע רק לנושא הזה! בחווה ילמדו לימודים תיאורטיים ומעשיים, ועד שיבנה המבנה הייעודי הקצנו 4 כיתות בבית הספר אהרונביץ' בנוסף לסככות פתוחות בהן ניתן יהיה ללמוד. השאיפה היא שהלמידה תהיה כמה שיותר בחוץ וזה מתאים במיוחד לתקופת הקורונה ומאפשר חווית למידה אחרת.

מכיוון שלתפיסתנו, חינוך עושים ביחד, הזמנו את הקהילה להיות שותפים לשיח בנושא הקמת החווה. אנחנו לא מעוניינים להקים חווה שהיא סוג של מוצר מוגמר, אלא לבנות אותה ביחד מתוך רצון להתאים אותה לצרכים האמיתיים של קהילת דרום השרון. פרסמנו מודעה הקוראת לציבור לקחת חלק בשיח להקמת החווה וביום המפגש הבטתי המומה מחלון חדרי, בעשרות האנשים שהחלו נוהרים בשעה היעודה: תושבים, חברי מליאה, אנשי שמורות הטבע ונחל ירקון, מטפלים בגינון, מורים, גננות, עובדי מועצה ובנינוער. עמדנו כולנו במיקום המיועד של החווה ואמרנו: בואו נדמיין מה היינו רוצים שיהיה פה במקום הזה. ואנשים התחילו

חיפוש דרכים ללמד אותם בצורה משמעותית וטובה והחווה תאפשר להנגיש אותם ברמה חווייתית ומשמעותית יותר.

גם הפן הערכי הוא ענק. מדובר במקצוע ערכי נטו המחבר בין הילד לארץ ולאדמה ובינו לבין הוריו וסביו שיבואו לעזור בחווה. יש כמובן גם את ערך העבודה עצמה, העמלנות, והיום כשאתה לא בסלולרי, זה כבר ערך. הם יעבדו כקבוצה וילמדו איך עובדים יחד ומהי מנהיגות מפני שבמשימה יש מובילים ויש עובדים וזה מתחבר לתחום קידום הנוער. כשאין קירות ויש יותר אפשרויות לבחירה, ילדים יכולים למצוא את מקומם טוב יותר ויכולות להתגלות תכונות שלא התגלו בכיתה כמו הובלה ואפילו תכונות של עמלנות וחריצות. ועוד משהו. תושבים במועצה אימצו את נחל הירקון, תושבי ירקונה וגני עם אימצו את נחל הדס וחווה חקלאית היא מקום טוב לחזק את הקשרים והתובנות הקשורות ללקיחת אחריות על המרחב שלי מגיל צעיר. ילדי היסודיים הם גמישים ואפשר לחנך אותם לקחת אחריות ולהיות מעורבים ואכפתיים בשמירה על הסביבה.

מבחינה לימודית, החווה תאפשר להוסיף ניסוי וחקר. אנחנו אומת סטארט אפ ונושא החקר מגיל צעיר הוא חשוב והוא יתאפשר פיזית בחווה שהיא כמו מעבדת שדה שמזמנת הרבה מאוד אפשרויות לחשיבה, חקר, יוזמות וראייה מחוץ לקופסה.

"מכיוון שבצמידות לחווה יש בית ספר יסודי ותיכון, נרצה לטפח את הקשרים שלהם עם החווה כשבעתיד יש לנו שאיפה להקים מגמת חקלאות לבגרות" אומרת נני.

החווה תתחיל לפעול לאחר חופשת סוכות. היא תנוהל על ידי יוסי נילי מצור יצחק שבמשך 13 שנים היה רכז נוער וקהילה בנוה ימין ובארבע

צנונית, תירס, תפוחי אדמה, צמחי תרבות, רפואה, תבלינים, צמחי מרפא, מים, וכמה סככות מוצלות בהם יוכלו לנוח, לאכול וללמוד.

ישתלו צמחים שיתנו תוצרת לפי עונות השנה - רימון בראש השנה וקציר בשבועות, כשהתלמידים עוקבים אחר כל התהליך מזריעה ועד לקבלת התוצרת."

אילו סוגי עבודות יוכלו התלמידים לעשות בחווה?

"הכנת קרקע, הכנת קומפוסט ופיזורו, התקנת מערכת השקיה שתהיה בעלת בקרת השקיה ודישון גבוהה והייטקית, זריעה ושתילה באדמה ובמערכות הידרופוניקה ואווקפוניקה, כל אחד לפי גילו. בנוסף הם יצטרכו לקטר, לעשב, לגרף ועוד - והנה דוגמא לכמה מושגים חדשים שהם ילמדו תוך כדי.

בהמשך יהיה קציר או קטיפה או תלישה כשאת התוצרת הם ייקחו הביתה וגם זה ערך. גזר, צנוניות, בצל ירוק, פרחים ועוד.

"יש כאן חיבורים מהממים עם הקהילה ואין אפשרות שזה לא יצליח" אומרת נני בהתלהבות. "לא הגיוני שרק עכשיו זה קורה ואני שמחה שזה קורה במשמרת שלנו. זה חייב להצליח כי זה חלק מהמורשת של דרום השרון וכי יש כאן אנשים טובים שהם שותפים אמיתיים לדרך, עם תשוקה ורצון עז לעשות למען החינוך ולמען הילדים שלנו".

במהלך ספטמבר יצא הצוות האסטרטגי של החווה לסיור להכרת חוות אחרות ברחבי הארץ. "הרעיון הוא שוב, להסתכל החוצה כדי ללמוד פנימה, לזהות את הצרכים שלנו ולבנות את המענים שמתאימים לנו. הצוות האסטרטגי ילווה את הפיתוח והטיפוח של החווה במהלך השנה והשנים הבאות". ❖

▲ מימין לשמאל: יוסי נילי, נני רייזברג ודיוויד קדיש צילום: זיגז הפקות

"מבחינתנו הצטיינות זו לא רק זכאות לבגרות. אנחנו רוצים כאן מערכת חינוכית שמפתחת מרחבי למידה והוראה אחרים ומזמינה את הילדים ללמוד אחרת ולחשוב אחרת".

השנים האחרונות הוא מורה לחקלאות בחווה החקלאית של דיוויד בפתח תקווה.

האם עד סוכות החווה כבר תהיה מוכנה?

"זו חווה שתהיה כל הזמן בתהליך של בנייה. זרענו את החווה - קיבלנו סמל מוסד, ועכשיו צריך לטפח להשקות והיא תצמח" אומרת נני. "צריך עוד להשלים את הגידור והנחת תשתית החשמל, אבל אנחנו לא שואפים להגיע למוצר מוגמר, אלא לבנות את החווה ביחד עם הקהילה. חווה שהיא שיתופית וקהילתית צריכה לשקף את מה שהקהילה רוצה וחושבת שנוכח שיהיה כאן. אולי יש צמחים או עצים שנוכח יותר שישתלו כאן כי יש להם ערך סיפורי גדול יותר למקום הזה? אני רוצה שכל צמח וערוגה יספרו משהו מהסיפור שלנו. הכי קל היה לקחת אדריכלית נוף שתבנה חווה מוגמרת, אבל כדי ליצור שותפויות צריך לברר מה הסיפור אפילו של השתילים".

כרגע החווה היא משטח חמרה אחד גדול. מה נראה פה בעתיד?

"מקום ירוק" אומר דיוויד. "שורות ארוכות של ערוגות, של ירוק בתוך ירוק, חממות ובתי צמיחה בצד אחד ובוסתן עם עצי ארץ ישראל ועצי מאכל ואולי גם כוורות בצד השני ובין לבין הרבה גינות ירק עם פטרוזיליה,

הרהיטים של פעם הריפוד של היום

GUY

ריפוד וחידוש רהיטים

מרפדייה משפחתית מכפר אז"ר בעלת מוניטין של שנים
בחידוש וריפוד רהיטים, תחדש בשבילכם כל סוג של רהיט:
החלפת בד / עור, ספוג המילוי, תיקוני עץ וצביעה

050-8087660
www.lipson.co.il

התקשרו עוד היום ונציג החברה יגיע
לביתכם עם מבחר בדים ורעיונות
לחידוש ללא כל התחייבות מצדכם

משחזרים תמונות מהעבר

ההיסטוריה של דרום השרון מלאה ברגעים גדולים וקטנים, מועצתיים ויישוביים. אלה הרגעים שהרכיבו את חייהם של קהילות דרום השרון והיום אנחנו נזכרים בהם בנוסטלגיה. קבלו כמה הצעות לאותם רגעים ואיך הם נראים כיום: דומה, אבל קצת אחרת.

בתמונה המקורית:

עומד - יוסף אבנשטיין, יושבים מימין לשמאל - פנינה קלוטון, עליזה בראון, אסתר הוכמן, הניה מורשטיין, רבקה כץ (אבנשטיין), יחזקאל ליברנט, רבקה בלילה, בעגלה לימור יצהר עומד בדת - עובד הצרכניה

בתמונת השיחזור:

עומד - יוסי כץ (חתנו של יוסף אבנשטיין), יושבים מימין לשמאל - ציפי יפעת (ביתה של פנינה קולטון), יהודית פאר, ציפי נאור, חנה אגמון, רבקה כץ (בעצמה), אריה ליברנט (בנו של יחזקאל ליברנט), שרה יצהר (ביתה של רבקה בלילה), בעגלה ליה גרוסמן עומדת בדת - רינה הירש

המשפחה המקורית או הם עצמם. ציפי יפעת, שהצטלמה בתמונת השיחזור במקומה של אמה פנינה מספרת: "הצרכניה במושב היתה אז מוסד חברתי לכל דבר. על המדרגות נפגשו חברי המושב ובעיקר החברות. דנו בעניינים ברומו של המושב, אבל גם התעדכנו ברכילות האחרונה. גם אנחנו הילדים ישבנו שם".

התמונה המקורית צולמה בשנת 1967 בצרכנית גן חיים ע"י צלם לא ידוע. תמונת השיחזור צולמה במסגרת אירועי 75 למושב, לפני 10 שנים, ע"י גל פאר בהפקת צוות הארכיון של המושב. כפי שניתן לראות השיחזור בוצע באותו המקום בדיוק וככל שהתאפשר עם מצולמים מאותה

▶ **בתמונה המקורית:**
מימין לשמאל: גאיה אידו,
עלמה שחם ואייל ורדי

**שיא גינס בשדה
ורבורג - סלט החסה
הגדול בעולם**

שנת 2007, גאיה אידו, עלמה שחם ואייל ורדי, אז בני 10, מצולמים במסגרת אירועי שבירת שיא הגינס שקבע מושב שדה ורבורג כשהכין את סלט החסה הגדול בעולם, במשקל 8 טון.

היום, כשהם בני 23 ועדיין מתגוררים במושב, נפגשו גאיה, עלמה ואייל לצילום תמונת שחזור. הם היו החברים הכי טובים מהפעוטון וגם היום הם צמודים זה לזה. "שחזור התמונה היה מרגש והחזיר אותנו לרגע יפה בילדות שלנו, שמלאה בזיכרונות טובים מהמושב" מספרת גאיה, היום רכזת נוער במושב. "אפילו לא זכרנו שהיינו מצולמים לשער של עיתון המועצה באותה תקופה". מה כן הם זוכרים מאותו האירוע? "אני זוכרת שכל הקהילה וכל הילדים במושב היו עסוקים בזה, וכשקורה פרויקט קהילתי במושב, כולם נרתמים אליו וזה הופך לאירוע גדול. הזמינו אותנו לשתול את החסה, לאחר כחודש התחלנו לקטוף אותה ואחרי הקטיף התקיים אירוע שבירת השיא. כולם לקחו חלק וכל הקהילה התחלקה למשמרות שלכל שכבת גיל תפקיד משלה. אנחנו הילדים קטפנו את החסות ועזרנו מסביב. אני זוכרת שכל כמה שעות שקלו את החסה עד ששברנו את השיא. היה כיף לחיות שוב את הרגע". ❖

▶ **בתמונת השיחזור:**
מימין לשמאל: גאיה אידו,
עלמה שחם ואייל ורדי

בתמונה המקורית:

זיהינו את נח קורפס מהנדס הועדה המקומית לשעבר, צילה משה מנהלת הלשכה לשעבר ואורי להב מנהל המחלקה המוניציפאלית לשעבר. מזהים את עצמכם או נוספים? ספרו לנו.

הדרכת מחשוב לעובדי המועצה

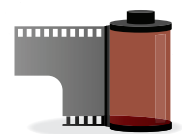
התמונה המקורית צולמה בחדר הישיבות במועצה במשכנה הקודם בכפר מל"ל, בשנת 1990, כאשר עובדים ומנהלי אגפים מהמועצה עברו הדרכת מחשב. תמונת השחזור צולמה בימים אלה בחדר ישיבות בבניין המועצה בנוה ירק ומצולמים בו מנהלי מחלקות ואגפים שעובדים כיום במועצה.

את התמונה מצאנו בעיתון מועצה ישן משנת 1990 והחלטנו לשחזר בעצמנו, עם מנהלים נוכחיים מאגפי המועצה השונים.

צילה משה, מצולמת בתמונה המקורית (רביעית משמאל), היתה מנהלת לשכת ראש המועצה משנת 1982 ועד פרישתה בשנת 2018, לאחר 36 שנות עבודה במועצה. היא מספרת: "לא היו מחשבים במועצה כשהתחלתי לעבוד בה. אח"כ נכנסו מחשבים רק לעניינים חשובים גם ובהמשך לעבודה היומיומית. גם כשלכל המזכירות היו מחשבים, אני לא נגעתי בו, קצת פחדתי ממנו בהתחלה. הייתי מכינה את כל החומרים בכתב יד ואז מעבירה להקלדה. היומנים כולם היו ידניים. גם כשכולם התחילו לעבוד במחשבים, אני המשכתי לעבוד בעיקר בכתב יד. זו היתה תקופה אחרת לגמרי. היום נראה לי מוזר לעבוד ידנית".

יצחק אגוזי, גזבר המועצה ב-25 השנים האחרונות מספר: "בתקופה הזו עבדנו בעיקר עם ניירת ודוחות כתובים, כמעט הכול היה נכתב בכתב יד, לא עבדנו כל היום על המחשב ומול המחשב כמו שקורה כיום. אני זוכר שכשמעבד התמלילים התקדם פתאום אפשר היה לעשות תיקונים על טקסט שהקלדנו בלי צורך להקליד מחדש הכול מההתחלה בגלל טעות. הייתה לי ערימה של דיסקטים, כי כך היינו שומרים ומגבים נתונים". ❖

בתמונת השחזור מימין לשמאל: עינת ברעם מנהלת אגף מערכות מחשב, ליטל רהב סגנית ראש המועצה, תמי פרבר מנהלת האגף לשירותים חברתיים, ליאור גפן סגן מנהל אגף תפעול, ששי דניאל, מנהל רשות הספורט, יפתח דיין, מנהל הכנסות ותקציבי פיתוח, ציפי וקנין סגנית גזבר, מירית כץ מנהלת אגף תרבות נוער וצעירים.

יעקב גרוסמן נדל"ן

המשרד המוביל במכירות במושבי ויישובי דרום השרון

יעקב גרוסמן M.Sc, B.Sc
מנהל המשרד, יועץ נדל"ן ומתווך
מהנדס וחבר וועדת בניין ערים לשעבר

משרדנו מאחל
חג שמח ושנה טובה
לכל בית דרום השרון

רשימה חלקית של נכסים המוצעים למכירה כעת על ידי משרדנו

משמר השבעה - נחלה - 12,000,000 ₪	שדי חמד - בית 240.500 מ"ר מול נוף עם יחידה - 4,700,000 ₪
סתריה - נחלה - 6,900,000 ₪	חגור - בית - 3,500,000 ₪
שדה ורבורג - נחלה - 22,000,000 ₪	שדה ורבורג - נחלה - 8,500,000 ₪
ירקונה - נחלה - 7,900,000 ₪ נטו	גן חיים - נחלה - 9,500,000 ₪
גת רימון - נחלה - 7,700,000 ₪	נווה ירק - נחלה - 9,500,000 ₪
	גנות - נחלה - 7,500,000 ₪

נכסים שנמכרו על ידי משרדנו לאחרונה

חגור - נחלה 7,350,000 ₪ נמכר	רשפון - נחלה 27,500,000 ₪ נמכר
כפר מע"ש - נחלה 7,500,000 ₪ נמכר	שדה ורבורג - נחלה 12,500,000 ₪ נמכר
עדנים - נחלה 9,500,000 ₪ נמכר	שדה ורבורג - נחלה 10,000,000 ₪ נמכר
נווה ימין - נחלה 6,700,000 ₪ נמכר	גן חיים - בית 4,000,000 ₪ נמכר
סתריה - נחלה 7,350,000 ₪ נמכר	צופית - נחלה 6,750,000 ₪ נמכר
גנות - נחלה 7,500,000 ₪ נמכר	צופית - נחלה 9,200,000 ₪ נמכר
	צופית - משק עזר 4,500,000 ₪ נמכר

אל תתנו למצב לערער אתכם - באמצעותנו תקבלו **יותר** על הנכס שלכם!

עינב עזרא
יועצת נדל"ן

מלי קריאף
יועצת נדל"ן

לאה גרוסמן
שותפה

**לקביעת פגישת יעוץ
ללא התחייבות,
התקשרו עכשיו!!!**

WWW.GROSSMAN-NADLAN.CO.IL

עקבו אחר נכסינו בפייסבוק, באינסטגרם ובלינקדאין
Jacob Grossman Real Estate

מבוא היסמין 8 כוכב יאיר 4486400

Jacob401@gmail.com

09-7493838 , 054-2109410

חקלאות דור רביעי

משפחת וייס מללי מגני עם מייצגת את ההתיישבות החקלאית בדרום השרון כבר ארבעה דורות ברצף. אבי הופמן ממגשימים ביקש להגשים חלום ולהפוך לחקלאי וכך הצטרף לעסק של חותנו משה רינגל. לרגל ציון 40 שנה למועצה האזורית דרום השרון נפגשנו עם שלושה דורות במשפחת חקלאים ועם עירוני אחד שהפך למושבניק שעוסק בחקלאות

קלמן ודבורה שוורץ ז"ל, הוריה של תמר מללי בת ה-92, היו אחת משלוש המשפחות הראשונות שהתיישבו בגני עם בשנת 1932. הם התפרנסו מלול, גידול תפוחי אדמה, אבטיחים ועוד, ולצריכה אישית נטעו עצי פרי, גינת ירק ודיר עזים קטן. תמר נישאה ליואב מללי ז"ל בן כפר מלל. בתה לייקה וייס בת ה-63 נישאה לאבי וייס בן שדי חמד ומתגוררת עימו שם ונכדה אורי וייס, 34, מתגורר עם סבתו בגני עם ועוסק בהנחלת החקלאות לדורות הבאים. אורי, שהוא הנין של קלמן ודבורה שוורץ ממשיך לטפח את השטח ומזמין משפחות מכל רחבי הסביבה לטפח בהדרכתו גינות ירק פרטיות, לגדל לעצמם ירקות מאכל שונים ועל הדרך להתאהב בחקלאות ובאדמה.

והיה לו חבר אמת. אריק היה בן בית שלנו" אומרת תמר. "בחתונה שלנו שהתקיימה בכפר מלל הגיעו כאלף איש מפני שהמלחמה בדיוק נגמרה וכל מי שנותר מהפלוגה הגיע לחתונה. לתמר ויואב נולדו שתי בנות - יעל בת ה-69 המתגוררת במושב ניר ישראל ולייקה בת ה-63 המתגוררת בשדי חמד.

במשך שנים היתה תמר גננת ומורה ולימדה בין השאר במוסד של ילדים שהוצאו מהבית ברמתיים, ובמקביל החזיקה את הלול המשפחתי. בתה לייקה המשיכה את המסורת והפכה אף היא למורה, עד שיצאה לפנסיה. "אני היחידה שלא עסקה בחקלאות" אומרת לייקה, "אבל נולדתי לריח הזה של זבל התרנגולות, והחושם המחודדים האלו לכל רעש ורחש טבועים בי. אבי בעלי דווקא אוהב חקלאות ולאורך השנים היה לנו לול ומלפפונים ואוזים עד שהוא הבין שפרנסה לא תצא מזה. בצעירותי הייתי דיילת ואני זוכרת שמאוד אהבתי לחזור הביתה, להחליף בגדים ולאסוף ביצים. כיום אבי מייצר שמן זית כתחביב ובכל

אני זוכרת את עצמי הולכת אל הבית הזה בשביל שעבר בתוך יער. לא היה כאן כלום חוץ מבית קטן - 2 חדרים, מטבחון, מרפסת קטנה ושירותים בחוף שאבא שיפץ. השטח המקורי היה 2.5 דונם וכעבור זמן מה קיבלנו 3.5 נוספים מלאים בגדמי האקליפטוסים שנגדעו. לעקור את הגדמים הייתה עבודה קשה, אבל כך הייתה להורים עוד אדמה לעבד. אבא התחיל לגדל תפוחי אדמה אך בחמסין הראשון הכל הלך... הוא גם נטע עצי פרי ליד הבית. דווקא אמא שלי היתה זו עם הידע הנרחב יותר בחקלאות. היא טיפחה גינת ירק לתצרוכת עצמית וביחד הם התחילו לגדל לול קטן עם מעט תרנגולות בהדרכתה. הלול גדל עד 360 עופות ושיווק ביצים הפך מקור התעסוקה העיקרי שלהם. הלול המשיך לפעול עד לשנות התשעים והמבנה הגדול שלו קיים עד היום.

בשנת 1949 התחתנה תמר עם יואב בן כפר מלל שהיה לוחם בפלמ"ח ובהמשך בצה"ל והשתתף בקרבות הנועזים של חטיבת הראל בדרך לירושלים. "יואב גדל עם אריק שרון

בתמונה העליונה: אבי הופמן במשתלת רינגל

בתמונה האמצעית: אורי וייס. האתר "קלחים ומבוכים" יפתח בשבת הראשונה לאחר סוכות

בתמונה התחתונה: אורי וייס, תמר מללי ולייקה וייס

"אבא שלי קלמן שוורץ נולד ב-1900 בעיירה קטנה בליטא" מספרת תמר. "הוא למד עברית ודיבר עברית עוד בליטא וגם הספיק לצבור רקע חקלאי. כשעלה ארצה הצטרף לגדוד העבודה ועבד במשקים שונים בארץ. אמא שלי, דבורה יעקובסון נולדה במטולה לאבא שניהל חווה חקלאית גדולה ברומניה כך שגם לה היה רקע בחקלאות. הם התחתנו, ואבא קיבל עבודה בניהול פרדסים במגדיאל, שם נולדתי. ב-1932 הם הקימו את גני עם ביחד עם עוד 2 משפחות, משפחת שוורץ נוספת שהפכה בהמשך לשחם ומשפחת אוקסמן. בשנת 1935 נפטר אחי הבכור מכבי מטיפוס וכעבור שנה נולד אחי ישראל המתגורר אף הוא בגני עם.

הלכתי ללמוד בפקולטה לחקלאות ברחובות. על הדשא פגשתי בחורה, בת מושב מגשימים, שלאבא שלה היתה משתלה גדולה 'רינגל'. היא מצאה חתן ואני מצאתי בת משק וכך הגעתי למושב מגשימים בשנת '75 אז חברתי לאביה, משה רינגל שהיה אחד השתלנים הראשונים בארץ. הוא פיתח בזמנו טכניקה ייחודית של יצור שתילי ירקות בגוש שהשתמשו בה בבקעה ובערבה ובמשך שנים היה יצרן גדול של שתילי ירקות ואני עבדתי איתו. לימים נפטר ושיניתי את כיוון המשתלה לתחום צמחי נוי ובמשך שנים טיפחנו זנים חדשים של צמח הציפורן אותם אנחנו משווקים לשוק המקומי עבור גינות בכל הארץ. יש לנו כיום כ-30 דונם ו-12 עובדים.

איך השפיעה עליכם תקופת הקורונה?

הסגר שהיה התקיים בדיוק בחודשי השיא שלנו, תחילת האביב, ולקראת פסח. החנויות שלנו היו מלאות בעציצים וכסף רב הושקע. פתאום נסגרו המשתלות ועמדנו בפני שוקת שבורה. הדבר היחיד שיכלנו לעשות היה לשווק במשלוחים. ארבעת הילדים שלי החליטו לקחת את זה על עצמם- הם פתחו דף פייסבוק ואתר, הפיצו לכל עבר, ארגנו את החברים שלהם ושלי וממש תפעלו מעין בית חרושת למשלוחים במשך שלושה חודשים וזה מה שהציל אותנו מקריסה".

ואי אפשר לא לשאול איך התחושות בעקבות מהלך משרד הפנים לסיפוח שטחים חקלאיים של המושב לטובת העיר יהוד. "עברתי מהעיר לכפר כדי לחזק את הקשר לאדמה ולטבע וההרגשה שיפגעו בשטחים החקלאיים שלנו היא קשה. אני מאוד אוהב את החיים במושב ומקווה שימצא פתרון, ונוכל להמשיך ולצאת לשבילי הכפר כמו שאני עושה כבר במשך 40 שנה, יום יום". ❖

רגע פנוי עובד בגינה". "כשהתחררתי מהצבא החלטתי ללמוד חקלאות ברחובות וחזרתי לכאן להפעיל את המשק בצורה נרחבת", מספר אורי. יחידות המשק כאן הן מאוד קטנות ומפני שחקלאות עובדת במאסות, עמדו בפני רק שתי אפשרויות. או לגדל גידולי נישה מיוחדים או לעשות חקלאות תיירותית שזה מה שאני עושה. הקמתי כאן חווה בשם "אורי-גני" ואני עוסק בהדרכת חקלאות לאנשים ללא רקע שמגיעים לגדל אצלנו ירקות. לפני 3 שנים התחלתי עם פרויקט נוסף "קלחים ומבוכים", המאפשר להמוני ישראל להגיע באזור חג סוכות לקטיפ עגבניות שרי ומשחק במבוך עצום בשדה תירס, המשתרע על שטח של שלושה דונם".

היית רוצה שגם ילדיך יעסקו בעתיד בחקלאות, למרות הקושי והאתגרים רבים בתחום?

"לגמרי" אומר אורי. "זה מפעל החיים של המשפחה שלי מקום המדינה ועד היום, ואני רוצה את זה בשבילם, למרות הכול". לגבי ההתמודדות של המרחב הכפרי והמועצה עם הנגיסות המרובות בשטחים החקלאיים לטובת בניו בערים אומר אורי "התחושה נוראית וחבל שבמדינת ישראל לא רואים בשטח חקלאי שווה ערך לשטח מגורים, אבל אני מקווה שהשינויים האלה יגרמו לנו להתייעל ולהשתכלל כחקלאים כדי לצמצם את הפגיעה בחקלאות".

אבי הופמן (70) נולד בבאר שבע, למשפחה של סוחרים שציפו שימשיך את דרכם בעסק המשפחתי. "מגיל צעיר ידעתי ואמרתי למשפחה שאני רוצה להיות חקלאי והם לא הבינו מה לי ולחקלאות וציפו שזה יעבור לי. אבל אני הייתי נחוש להגשים את החלום הזה. כשהתחררתי מהצבא

שנה חדשה התחלות חדשות בהורות

מאת: מור שמיר, הדרכת הורים

זה עתה שנת לימודים חדשה, שונה, בתקופה מאתגרת.

אם בשנים קודמות היינו ההורים פותחים את בקבוקי השמפניה ומתחילים לספור את הדקות האחרונות של סוף אוגוסט עד לפתיחת מסגרות הלימודים, בשנה הנוכחית אנחנו כבר לא בטוחים מה התחושות שלנו.

שנת לימודים חדשה מהווה תמיד התחלה מאתגרת, אך השנה היא שונה ויוצאת דופן מתמיד - למידה בקפסולות, למידה היברידית, זום, ריחוק חברתי ומסיכות... ממש לא שנת לימודים רגילה, לפחות לעת עתה.

אז איך כהורים, נתמודד ונעזור לילדינו להתמודד עם השינויים הללו?

נתחיל בחדשות הטובות: אחרי תקופת הסגר שעברנו בשנה החולפת, אנחנו כבר יודעים והוכחנו לעצמנו, שיש אתגרים קשים שאנחנו מסוגלים לצלוח, שאפילו לא היינו חולמים בעבר שנצליח להתמודד איתם ולעבור אותם בשלום.

אם מישוהו היה אומר לנו, לפני משבר הקורונה, שנאלץ להיות עם הילדים 24/7 בבית, בלי עזרתם של סבא וסבתא, בלי מסגרות לימוד וחוגים, בלי חופשות ואטרקציות, או מפגשים חברתיים, כשאנחנו גם נדרשים בתוך כל זה

לעבוד, או להתמודד עם קושי כלכלי וגם לתמוך בלמידה מקוונת של הילד - היינו חושבים ש"בעל הבית השתגע"

זה נכון שהימים היו קשים. זה נכון שגם אם הסתדרנו ומצאנו פתרונות זה לא היה פשוט. זה נכון שלא תמיד אהבנו את עצמנו שם. כמובן שכולנו קיבלנו הרבה "מראות" בתקופת הסגר. גם מראות שבאות לספר לנו על מה כדאי לנו לעבוד. הורים רבים הרגישו, אחרי הסגר הממושך, ש"האוטומטים וההתנהגויות המאתגרות חוזרות", שהילדים סגורים ולא משתפים במה שקורה להם ושנחנו ההורים ממוצאים את עצמנו מגיבים בקוצר רוח.

כשאנחנו בוחנים את המצב יכול להיות שעולות בנו שאלות לא פשוטות: האם הצלחנו לתפקד כמשפחה? לחוות חוויות טובות יחד? להוציא את המיטב מהתקופה השונה הזו?

אז ברוח ההתחלות החדשות של חגי תשרי, אנחנו ההורים יכולים לקחת לעצמנו את הרגע הזה, ההזדמנות בצל הקורונה ולחשוב איך להפוך את הלימוד ללימודה.

בואו נחשוב על כמה נקודות שיכולות לעזור לנו בהתכוונות הזו, בחגיגות הזו של ההתחדשות:

התפקיד ההורי שלנו

לא פעם אנחנו תוהים כהורים האם אנחנו "בסדר". האם מה שאמרנו או עשינו הוא

נכון? האם הוא טוב לילד שלנו?

לא תמיד אנחנו מרוצים מהאופן בו התנהלנו, לעיתים אפילו גוררים ייסורי מצפון ורגשות אשמה על מה שקרה ועל מה שאמרנו. התפקיד המרכזי והמשמעותי שלנו כהורים, הוא לאמן את ילדינו לחיים.

אנחנו שואפים שכשילדינו יצאו אל החיים, כאשר יתקלו בסיטואציה מאתגרת כלשהי - הם יוכלו להתמודד עמה בהצלחה, שירגישו מסוגלות וששווה תמיד לנסות.

מי מאיתנו לא חולם שזו תהיה הגישה של הילד שלו? שהוא מסוגל ויכול? מכאן ואילך - אנחנו יכולים לקחת כל מיני סיטואציות בחיי המשפחה שלנו, ולהתייחס אליהן כאימון.

למשל, להבין שכל תסכול של ילד, הוא הזדמנות לאימון. הרי בחיים יש תסכולים. אם נהיה שם בשבילו, בלי להיות מתוסכלים בעצמנו, נהיה שם עם האמונה שזה קשה, אבל הוא יכול להתמודד, נהיה איתו - נחבק אותו (בלי להסביר, לדבר, להפציר, להתחנן), נגיד לו ש"זה באמת קשה ש..." ונעודד כשיצליח להתגבר, כשיתאפק לא לצרוח ולהעיף דברים - אז נאמן אותו שתסכול לא שובר אותו. שהוא יכול ומסוגל.

סיטואציות מאתגרות יכולות להיות הזדמנות פז אם נדע לקחת אותן למקום של אימון לחיים.

התחלות חדשות הן מטבען מרגשות. אבל מאידך הן יכולות להיות גם מלוות בחששות ובקשיי הסתגלות.

ההתמודדות תהיה מושפעת משלושה גורמים: החשש מהלא ידוע, ציפיות לא ריאליות ממה שיהיה, והמסרים שאנחנו ההורים מעבירים. אנחנו יכולים להרכיב לילדינו את המשקפיים שדרכם יתבוננו על מה שמצפה להם. כשהמשקפיים הללו יכולו מרכיב גדול של תקווה

"סיטואציות מאתגרות יכולות להיות הזדמנות פז אם נדע לקחת אותן למקום של אימון לחיים"

"התפקיד המרכזי
והמשמעותי שלנו
כהורים, הוא לאמן
את ילדינו לחיים"

האם יש ביכולתנו לבחור אחרת? האם אנחנו יכולים לנהל את הילד הפצוע שבנו?

מודעות היא צעד ראשון.

צריך לזכור שכשאנחנו כועסים - הילד שלנו, בעיקר אם הוא צעיר, חושב שאנחנו לא אוהבים אותו. שאיבד אותנו. חשוב שנהיה מודעים וגם נגייד לו שאנחנו אוהבים תמיד, גם כשאנחנו כועסים. חשוב שנדע לקחת אוויר ברגע שנוכל ונדבר איתו. לספר לו וגם לנו שזו טעות, שאף אחד לא מושלם, גם לא אמה ואבא. מותר להתנצל, לבקש סליחה, לפתוח דף חדש.

בצעד הבא, בואו נוותר על כל התנאים והאימונים שבאים בדרך כלל עם זה: לא פותחים דף חדש "רק בתנאי ש..." בואו נוותר על "אם תעשה ככה אז יהיה ככה".

אנחנו רוצים להיות דוגמה עבור איך מצליחים להתגבר על אוטומטים, איך מתחשבים. אנחנו לא זקוקים לתנאים נוספים שיעיבו על המודלינג הזה. הם בדרך כלל מגיעים מתוך האוטומטים שלנו שחוששים שאולי אנחנו נתפסים חלשים, שהילד לא למד את הלקח אם אנחנו התנצלנו בסוף.

ובצעד שלישי, מתוך המודעות הזו אפשר לנסות לעשות עוד שני דברים משמעותיים:

לסלוח גם לעצמנו - אנחנו מנסים וגם על זה מקבלים נקודות!

לאחר מכן, לבדוק מה יעזור לנו בפעם הבאה כשנגיע לרגע שלפני ההתפרצות: למצוא איזה משפט שאנחנו יכולים להדהד לעצמנו בראש, מנטרה שיכולה להחזיק אותנו, שתיקח אותנו להתנהלות אחרת. למשל, "זה לא קשור בנו. הילד מדבר עכשיו לא יפה כי כואב לו כרגע והוא לומד איך להתנהל".

אנחנו המאמנים שלו לחיים. לפעמים מצליח יותר. ולפעמים מנסים שוב, לא מוותרים, עד שמצליח.

שהיו לכולנו התחלות חדשות טובות, עם הרבה אמונה וגם סלחנות. ❖

▲ צילומי
אילוסטרציה:
freepik

שמתחשבים בו, שרואים אותו, שאפשר לסמוך על אחרים ושהעולם הוא מקום בטוח, מקום לשיתוף פעולה. כל מקום בו אין תיאום ציפיות הוא פוטנציאל למריבה. כשאנחנו מכינים את הילדים באופן ברור וגם "לוקחים את הזמן" על מנת להבין את הציפיות והרצונות שלהם - יש סיכוי הרבה יותר גבוה לשיתוף פעולה.

כשאנחנו "מאבדים את זה"

כל פעם שאנחנו ההורים פורצים בשאגות, או "מאבדים את זה", השד שלנו יוצא מהבקבוק והוא קצת מפחיד - אנחנו רומסים יכולות וביטחון עצמי אצל מישהו בצד השני. כאשר הצד השני חווה פגיעה, שומע על עצמו דברים שלא היינו רוצים שבאמת יחשוב אותם - אנחנו נותנים לילד הפצוע שבנו לצאת אל האור וזה ממש לא מה שהתכוונו. מייד לאחר מכן עולים הקולות האשמים, הפיצוי והריצוי. כאשר אנחנו פועלים מול ילדינו ממקום של אשמה אנחנו מבלבלים אותם. פעם אחת סמכותיים ("כי ככה אמרתי!!!") ופעם אחרת חסרי סמכות ("אל תבכה, הנה קח סוכריה").

כשהילד מדבר בצורה פוגעת ואז שומע את ההורה שלו אומר עליו "אתה פרזיט", ההורה מרגיש את הדם אוזל לו מהפנים ואת דפיקות הלב המואצות. זה הרגע שבו יוצאת החיה הזועמת ומחריבה איתה כל חלקה טובה. מייד לאחר מכן מתחיל ההורה בתיקונים ופלטרים, בהבטחות ופיצוי. אבל האדמה כבר חרוכה והעשן עדיין מיתמר.

הסתגלות למציאות החדשה הילד ירגיש שיש לו את היכולת להתמודד. כולנו מרגישים יותר בנוח בסיטואציות מוכרות, כשאנחנו יודעים מה צפוי לנו. גם ילדינו נוטים להרגיש בטוחים בסביבה שבה הם יודעים איך מתנהלים ומה נדרש.

בתקופת החגים יש הרבה מעברים שמביאים הרבה קושי. החזרה ל"שגרה" מהקיצ, ואז חגים ושוב חזרה מחודשת. אנחנו יכולים לעזור לילדינו להתמודד עם השינויים בשתי רמות:

הרמה הפיזית - שבה נעזור לו, אם צריך, לשמור על קשר עם החברים, נדבר על מה שקורה בחיוביות ("כיף להתחיל מחדש", "יש הזדמנות לעשות דברים חדשים") או אפילו נזכיר הצלחות בהסתגלות מהעבר ("זוכר כמה חששת להצטרף לחוג ותראה היום איך אתה אוהב ללכת אליו").

ברמה הקוגניטיבית - אם אנחנו ההורים נבין, שמה שידוע לנו לא ידוע להם, ומה שאנחנו חושבים בראש לא בטוח מובן אם לא מדברים אותו, נוכל להשכיל ולדבר את הדברים החוצה. לילדים צעירים חשוב לתמלל את הדברים כפי שהולכים לקרות: "אנחנו נגיע לגן ויהיו שם דנה ויואב". עם הילדים הבוגרים יותר אפשר לקחת את זה למקום של דיון והסכמים, שיעזרו לנו בכל תחומי החיים: "בוא נדבר על הרגלי למידה השנה. אני אשמח לשמוע מה אתה מתכנן ולספר לך מה אני חשבת".

תיאום ציפיות הוא כלי משמעותי שיכול להביא איתו הרבה טוב: הילד מבין שסומכים עליו, שהוא בעל יכולת,

קובה סלק של דייזי פאשה מושב נווה ימין

להכנת הסולת:

2 כוסות סולת

1/4 כוס אורז

1/2 כפית מלח

לערבב את כל המצרכים ולהוסיף את המים (עד 3/4 כוס)
בהדרגה עד קבלת מרקם בצקי, לא נוזלי!

למילוי הקובה:

200 גר' בשר בקר טחון

פטרוזיליה קצוצה

2 בצלים קצוצים

1/2 כפית מלח

1/2 כפית פלפל שחור

לערבב הכל לעיסה אחידה, לשפר טעמים במידת הצורך.

הכנת הקובה:

לחלק את הסולת לעיגולים - לשטוח כל עיגול בכף היד,
למלא בבשר ולסגור לגלגל בעדינות לכדור.

להכנת הרוטב:

3 סלק חתוך לקוביות

1 בצל קצוץ

1/2 כפית מלח

מיץ מלימון שלם

כפית סוכר

לטגן בצל, להוסיף את הסלק ולטגן שוב, לאחר כ-10 דקות
להוסיף תבלינים, מים, ולבשל עד שהסלק רך.
להוסיף את הקובות לרוטב המוכן ולבשל עד שהקובות
מוכנות כ-30 דקות.

המתכונים המיוחדים שלכם לחגי תשרי

עקיצת הדבורה

של רחלי ורדי
מושב צופית

להכנת הבצק:

- 3 ביצים
- 1½ כוסות סוכר
- ¼ חבילת חמאה (25 גרם)
- 1½ כוסות קמח תופח
- ¼ כוס חלב

אופן ההכנה:

לערבב הכל יחד במיקסר ולאפות ב- 180 מעלות כ- 25 דקות. להוציא מהתנור ולקרר.

להכנת המילוי:

- חבילת אינסטנט פודינג וניל
- 1 כוס חלב
- 1 שמנת מתוקה
- להקציף יחד במיקסר

להכנת הציפוי:

- 5 כפות סוכר
- 1 כף נס קפה
- 1/2 כוס אגוזים קצוצים
- 2 כפות שמנת חמוצה
- 2 כפות חמאה
- לבשל בסיר קטן עד רתיחה

אופן ההגשה:

כשהעוגה קרה לחצות לשניים. על חצי התחתון למרוח המילוי. להניח חצי העוגה העליון על המילוי. למרוח הציפוי ולהכניס לגריל ל- 3-4 דקות. להיזהר לא לשרוף.

המשך בעמוד הבא

קרפלער

של שרה רוזנצוויג
מושב ירקונה

להכנת לבצק:

- 1/2 קילו קמח לבן
- 4 ביצים

למילוי בשרי:

- 1/2 קילו בשר טחון
- 1 בצל
- 1 תפוח אדמה
- מילוי צמחוני
- כוס פתיתי סויה
- 1 בצל
- 3 תפוחי אדמה

הכנת הבצק:

מכניסים למיקסר קמח, ביצים, כמות קטנה של מים (כחצי ביצה ריקה) ומעט מלח ומערבלים עד שהתערובת הופכת לגוש.

מילוי בשרי:

מטגנים במחבת בצל קצוץ. קוצצים תפוח אדמה (לא מבושל) ומוסיפים למחבת. מוסיפים את הבשר ומתבלים במלח ופלפל שחור.

מילוי צמחוני:

משרים במים פתיתי סויה. לאחר כחצי שעה מוציאים וסוחטים היטב. מטגנים במחבת בצל קצוץ ומוסיפים את תפוחי האדמה מגורדים (לא מבושלים).

מוסיפים את פתיתי הסויה ומתבלים במלח ופלפל שחור. 1. מוציאים את הבצק מהמיקסר ומעבדים אותו מעט בעזרת הידיים.

2. נותנים לבצק לנוח למשך חצי שעה.

3. הבצק יוצא קשה, לכן מרדדים אותו במכונת פסטה.

4. מחלקים את הבצק לחתיכות באורך עשרה סנטימטר.

5. מתחילים לעבד את הבצק במכונה משלב אחד עד שיורדים בהדרגה לשלב חמש.

6. קורצים עיגולים בעזרת חותכן עוגיות. מעל כל עיגול מניחים כפית מהמילוי ומקפלים את

העיגול לצורת חצי ירח. חשוב להדק היטב את השוליים

אחרת הבצק יפתח במהלך הבישול.

7. מוסיפים את הקרפלער למרק המוכן למשך חמש דקות.

אפשר להקפיא את הקרפלער כאשר הוא מקומח על נייר

אפיה.

קציצות דגים

של אורטל לחמיש אגמי
מושב אלישמע

גפילטע פיש (כ-20 קציצות)
של סבתא מרים פסמניק ז"ל
מושב גני עם

באדיבות רויטל פרילינג

מצרכים:

- פילה אמנון או כל דג אחר
- 1 ביצה
- חבילה פיטרוזילה
- חבילה כוסברה
- חבילה שמיר
- חבילה נענע
- בצל גדול
- 5 שיני שום
- פלפל שחור לפי הטעם
- מלח לפי הטעם

להכנת הרוטב:

- שמן
- פלפל צ'ומה, אם אין שום ופפריקה חריפה
- רסק עגבניות
- אבקת מרק עוף או מלח לפי הטעם

לטיגון:

- פירורי לחם, שמן

אופן ההכנה לדג:

לטחון את הדג, אם אין מכונה לטחינה מרתיחים את הדג ומפוררים עם הידיים. מרתיחים מים, מוסיפים כף אבקת מרק עוף ומכניסים את הדג ל-3 דקות. מוציאים למסננת ובודקים טוב טוב שאין עצמות. קוצצים את הירק, מגרדים בפומפיה בצל ושום, מערבבים את התערובת עם ביצה ותבלינים מכניסים למקרר. אפשר ללילה או לכמה שעות. מכינים קציצות ביד לפי גודל רצוי ומוסיפים לרוטב. מצפים בפירורי לחם ומטגנים בשמן חם.

אופן ההכנה לרוטב:

מחממים שמן ומוסיפים פלפל צ'ומה. אם אין, מטגנים שום לפי הטעם ומוסיפים פפריקה חריפה. מוסיפים 2 חבילות קטנות של רסק עגבניות. מוסיפים 2 כוסות מים ומחכים לרתיחה. מוסיפים אבקת מרק עוף לפי הטעם, או מלח.

מצרכים:

- 1½ קרפיון טחון (אם קונים קפוא לסחוט מהנוזלים)
- 3 ביצים
- 1 בצל גדול פרוס
- לערבב את כל המצרכים ולהוסיף את המים (עד 3/4 כוס)
- בהדרגה עד קבלת מרקם בצקי, לא נוזלי!

אופן ההכנה:

במחבת עם מעט שמן לאדות בצל עד לריכוך. ו-2 ביצים לביצה מקושקשת. לטחון לאחר האידוי. לדג הטחון מוסיפים פלפל, מלח, מעט סודה לשתיה, קמח מצה, ביצה, מעט סוכר, לתערובת אוורירית. לטעום ולתקן טעמים. בסיר גדול שטוח, פורסים טבעות בצל ופרוסות גזר. מוסיפים מעט מים, מלח ופלפל ומרתיחים. אל הסיר מכניסים קציצות אליפסיות ושטוחות (ליצור אותן קטנות יחסית, כי הן תופחות בבישול). ומניחים עם רווחים ביניהן. מוסיפים מים רותחים עד לכיסוי הקציצות ומבשלים כשעתיים. כדי ליצור ציר סמיך (ג'לי), כדאי להוסיף את ראשי הדג והסנפירים לסיר הבישול. כשמתקרר, להוציא בעדינות מהסיר ולהניח פרוסת גזר על כל קציצה. לסנן את הנוזל, ואת המיץ המסונן לקרר כמה שעות במקרר. מומלץ להגיש קר עם חזרת וחלה טריה.

ציורים: פרטי / איורי אילוסטרציה: pixabay, freepik

Marom Guli

Appraisal of Real Estate L.T.D

מרום גולי

שמאות מקרקעין בע"מ

מומחים במושבים, נחלות חקלאיות ומשקי עזר

03-9677432

✓ הערכת שווי לנחלות ומשקי עזר לצורכי מכירה / רכישה, ירושה, חלוקה בין אחים, בתי משפט ומיסוי.

✓ תשלום דמי חכירה (3.75%) לרמ"י וקבלת "סל זכויות" של 375 מ"ר, ביטול הדרישה לרצף בין דורי ואפשרות פיצול מגרש מנחלה.

✓ תשלום דמי רכישה (33%) לרמ"י ורכישת מלוא זכויות המגורים בנחלה כולל פוטנציאל עתידי.

✓ פיצול מגרש מנחלה.

✓ הסדרת פעילות לא חקלאית (פל"ח) בנחלה.

✓ שומות השגה לרשות מקרקעי ישראל.

✓ שומות נגדיות להיטל השבחה.

מרום גולי כלכלן (B.A.)
ושמאי מקרקעין, מוסמך
במנהל עסקים (M.B.A)

טלפון: 03-9677432 פקס: 03-9677433 נייד: 050-7372080 דוא"ל: guli@maromg.co.il

דוא"ל משרד: office@maromg.co.il כתובת: רחוב תבואות הארץ 3, תל אביב, 6954627

www.maromg.co.il

לאחר פתירת התשחץ, מצאו במשבצות שבמסגרות האדומות שם של מוסד חינוכי ידוע במועצה האזורית דרום השרון:

	קרימינל	שושלת מלכים במצרים	יצבי, קבוע	עבורי	מקצב מזיקלי	מפלים בצפון אמריקה		
	אלים				ישבן	פנורמה		
	חבר		עיר בצפון (3,3)					
מושב בבקעת הירדן				מתאבק				
	הטלוויזיה בלזווין		משחק אבני הרכבה		אצטבה	תפקיד בגדוד (ר"ת)		
	משקה תה קר			כורסה		דרדר		
	תנובת העץ המחאה	יער חורשים, דרום השרון					שליה מילת	
	התקשה בשל המשפחה הקור					שמחה	מרדד בצק	
	כוכב כדורגל (ש"מ) ילד	מארבעת המינים חוטם	שמא	נואם אל הרגש	שלהבת (2,4)	בילוי מדורה סביב עני	עץ התמר עני	
	כמי לאדם מרושע (5,3)	עיר באיראן	נרו יאיר	סלנג: לגימה אחת		חדר לשמירת חפצים	טוסט	
	נחל בארץ		ישן	ריקושט	ארגז לאחסון	קליפת הגרגרים בדגנים		
	עיר בירה באסיה			מחלה נגיפית קשה		ממלכי מרוקו	סופר בריטי (ש"מ)	
		לבדו	האלבום השני של 'דהג נחש'	שנמשך זמן רב		השתתק מספיק		
	ממשפחת החתולים	אשפה	50%	חידון של הגדרות ומילים	משאבת הדם	צוללת חיל הים שטבעה	זמר ישראלי (ש"מ)	
	חומר לחימה (4,2) כימי				תקליטון פלא	יצרנית מוצרי ניקוי		
	סופר ישראלי			מוסד פיננסי		גמד		
				עיר בספרד				

Horlieny@gmail.com ©

צילומים: יעקב סער (לע"מ), רענן כהן, מאור כהן, Travelman

מבצר אנטיפטריס נקרא בעברית:

ז

1. תל אפק
2. מצודת הנטיף
3. גבעת שרונים
4. סירונית

הנחל שזורם באזורנו ושמו אחד מארבעת המינים הוא:

ח

1. נחל הדס
2. נחל ערבה
3. נחל אתרוג
4. נחל לולב

על שם מי נקראת המכינה הקדם צבאית השוכנת במועצה?

ט

1. דוד בן גוריון
2. ברל כצנלסון
3. יצחק בנדר
4. יצחק רבין

חברת תרמוקיר תעשיות הוקמה ב-1983 בקיבוץ...

י

1. רמת הכובש
2. חורשים
3. ניר אליהו
4. גבעת השלושה

מיהם שני הרמטכ"לים שיצאו ממושב חגור?

יא

1. בני גנץ ומרדכי מקלף
2. גדי אייזנקוט ואביב כוכבי
3. גבי אשכנזי ודן חלוץ
4. יגאל ידין ומשה יעלון

מה שם העמותה הפועלת למען תושבים המצויים במצוקה כלכלית במרחב המועצה?

יב

1. "עזר לשרון"
2. "ידידי אמת"
3. "אחים"
4. "סיוע וחיוך"

פתרונות:

א. (2) ב. (4) ג. (4) ד. (1) ה. (3) ו. (2) ז. (1) ח. (1) ט. (2) י. (2) יא. (3) יב. (3)

תריסר מי יודע

מי מראשי ממשלת ישראל נולד במושב בדרום השרון?

א

1. שמעון פרס
2. אריאל שרון
3. בנימין נתניהו
4. יצחק רבין

איזה מבין היישובים במועצה הוקם מאוחר יותר?

ב

1. מתן
2. צור נתן
3. נירית
4. צור יצחק

מיהי הסופרת שחיה בעבר באחד מיישובי המועצה?

ג

1. פניה ברגשטיין
2. תמר בורנשטיין-לזר
3. סמדר שיר
4. דבורה עומר

אמנדינגן, העיר התאומה של דרום השרון נמצאת ב:

ד

1. גרמניה
2. בלגיה
3. דרום אפריקה
4. שווייץ

בכמה רשויות מקומיות גובלת המועצה האזורית דרום השרון?

ה

1. 32
2. 12
3. 22
4. 18

איזה יישוב במועצה תוכנן כך שכלל תשתיותיו: החשמל, התקשורת, המים, הביוב ופחי האשפה - כולן תת-קרקעיות ונסתרות לעין?

ו

1. גבעת חן
2. צור יצחק
3. צופית
4. נירית

אומנים, תושבי המועצה
מעוניינים להעביר את האומנות שלכם לקהל?

אצלנו בחצר

אירועי תרבות אינטמיים בחצר

מוזמנים לפנות לאגף תרבות נוער וצעירים

052-6558355 שרית | או במייל: TarbutNoar@dsharon.org.il

תרבות
נוער
וצעירים
בדרום השרון

